

B. M. II. 116.

h. 24, b.

3400 215

II k
1618

GERARDI von Stoffen, V. I. D.
ET INSTIT. IMPERIAL PROF. PVBL.

COMMENTATIO IVRIS PVBLICI

DE

PRECIBVS PRIMARIIS
IMPERATORIS

IN CELEBERRIMA
ARGENTORATENSIVM VNIVERSITATE

D. VIII. NOVEMBR. c 15 15c LXXIII.

PVBLICE VENTILATA.

LIPSIAE
EX OFFICINA LANGENHEMIANA
CIOCC XXXIII.

BIBLIOTHECA
PONICKAVIANA

DISSENTATIO JURIDICA,
JUS PRIMARIARUM PRE-
CUM, QVOD IMPERATORI
COMPETIT, QVAESTIONIBUS ALIQVOT
BREVITER COMPLECTENS.

QVAESTIO I.

An, & quid jus primariarum Precum sit?

I. Ari jus primariarum Precum in Imperio nostro, constans omnium, qui ad Jus Publicum commentati sunt, opinio est, testaturque experientia, rerum magistrā. Quia materiam hanc esse graveam, quotidiam & de tempore, asserit Dn. Hermannus Hermes in Fasic. Jur. Publ. cap. ii. de jurib. reservat. & regal. &c. num. 72. in fin. neque tamen omnibus perzeque notam. Marq. Freher. in Not. ad P. de Andlo lib. 2. cap. 6. in voc. Receptus in fratrem pag. 179. Dicuntur primarie Preces non, quasi primo petentibus concedantur, uti nonnulli volunt, authoritate Abbat. Urspergensis in Vita Ottonis IV. Vid. Tob. Paurmeister, de jurisd. lib. i. cap. 4. num. 42. Dan. Otto in Jur. Publ. cap. 16. p. 536. Joh. Henr. Stamler de Reservat. Imp. §. 51. in pr. Dn. Ahafv. Fritsch. de imperial.

primariar. Precum jure cap. i. n. 3. Dn. Casp. Ziegler in *Nor.*
ad *Infr. Lancelotti lib. i. tit. 26. in fin.* sed quod ipse Imperator pro aliis intercedat, uti ex formulis *infra thes. ii. 19. & seq.* constare poterit. Unde etiam *primariae* dicuntur, vel ob personam Imperatoris, vel ob effectum excellentiorem, quod ultra modum vulgarium precum necessitatem quandam inferant. *vid. infr. thes. 32.* Germanice dicuntur *Panisbrief*, fortassis inde, quod per ejusmodi Preces præbendam vel beneficium aliquod ad meliorem vitæ sustentationem obtineat *Presta.* Dicuntur etiam *Vor- und Præsentation - Schriften um Layenfründe.* Vide *Gl. in l. fin. §. 3. in voc. panes civiles.* *C. de quadr. prescript.* P. Matth. Wehnerus in *Observ. Pract.* in voc. *Paniebrief.* & *ibid.* Joh. Jac. Speidel. in *Observat. lit. P. n. 4. & in Addit. ad Mart. Rumelin. dissertat. ad A. B. part. 1. dissert. 4. thes. 17.* Dn. Phil. Andr. Burgoldensis, vel potius *Oldenburger.* in *Notit. Rer. Imper. part. 2. discurs. ii. membr. 2.*

II. Definitur a Variis varie: a *Gerl. Buxtorfio*, potestas, qua Imperatores in qualibet Ecclesia Germaniae unum ad beneficium Ecclesiasticum præsentare, &c., ut is recipiatur, jubere possunt. *ad A. B. tb. 65. lit. b. a Joach. Clutenio:* potestas, per quam Imperator ex antiqua consuetudine in omnibus cathedralibus Ecclesiis & monasteriis per Germaniam habet suffragium & facultatem, unum Canonicum pro arbitrio nominandi, quem Collegium recipere debeat. *in Sylloge Rer. Quotidian. tb. 19. a Georg. Brautlacht:* ius, quo Imperator vel Rex Romanorum, ut & Imperii Vicarius, in qualibet Ecclesia Germania unum ad beneficium Ecclesiasticum præsentant, ac ut recipiatur, jubent. *in Epitom. Iurispr. P. lib. 4. c. 5. thes. u. a Theod. Reinking.* ius, cuius vigore benemeritis vel aliis personis idoneis Imperator primarias preces super beneficiis primo vacaturis in Ecclesiis Germaniae conferre potest. *in Regim. Secul. & Ecclesiast. lib. 3. classi. cap. 9. n. 56.*

III. A *Christoph. Besoldo* definiuntur; quarum vigore Imperator coronatus, ex antiqua consuetudine in omnibus cathedralibus Ecclesiis atque etiam monasteriis per Germaniae regnum suffragium habet atque facultatem unius Canonici pro arbitrio.

IMPERATORIS.

arbitrio nominandi. *in Dissert. de Majest. scđ. 2. de Ecclesiast. Majestat. Jure cap. 4. n. 3. Add. Eund. in Thesaur. Pract. lit. P. n. 45. in voc. Primariae Preces vers. Primaria. a Jac. Lam-padio* : jus Imperatoris, quo integra est Cælari in Ecclesiis primo vacantis beneficii conferendi potestas. *in Rep. Romano-German. part. 3. cap. 11. tb. 46. a Just. Sinold. Schutzio* : jus, quod Imperatori jure Majestatis in qualibet Germaniax Ecclesia ad beneficia præsentandi aliquem competit, quæcunque illa beneficia fuerint. *vol. 1. J. P. disp. 5. tb. 16. lit. c. a Dn. Theod. Sprengero* : jus primariarum precum est reservatum Imperatorium, vigore cuius Imperator in quolibet monasterio, ut & in omnibus cathedralibus & collegiatis Ecclesiis, in terris Imperii, unam ad beneficium Ecclesiasticum præsentare potest personam, tam in Augustanæ, quam Catholicæ religioni addictis. &c. *in Instit. Publ. lib. 1. cap. 6. § 7.*

III. A *Dn. Hermes*: jus primariarum precum est regale Ecclesiasticum, cuius vigore Imp. bene meritas vel alias idoneas personas ad beneficium primo vacaturum in Germaniax Metropolitanis, Cathedralibus, Collegiatis & regularibus Ecclesiis nominare potest. *in d. Fasic. Jur. P. cap. 11. n. 6. a Dn. Fritschio* potestas, vi superioritatis Imperatori competens, bene meritis vel aliis personis idoneis super beneficio Ecclesiastico, maiore vel minore, primum vacatu promissionem faciendi. *in d. Tr. cap. 1. n. 9.* (Cubi etiam aliorum definitiones proponit) & *in Manual. J. Publ. lit. P. n. 13. in voc. primariae preces.* adde *Burgold. d. l. a Dn. Zieglero*: jus Imperatoris, quo integra est Cælari in Ecclesiis primi vacantis beneficii conferendi potestas d. l. Nobis jus primariarum precum est Regale Imperatoris, quo in singulis Capitulis atque monasteriis immediatis, per totum Imperium, ad certum beneficium Ecclesiasticum idoneum aliquem semel nominare, idque Collatoribus, simul atque vacaverit & a Precista rite acceptatum fuerit, eidem confidendum mandare potest: quæ omnia ex iis, quæ postea dicentur, plenius constabunt.

QVÆSTIO II.

*An jus primariarum Precum fit
Imperatoris.*

V.

Qui jejunè nimis de Imperatore nostro ejusque potestate sentiunt, si ex ignorantia vel odio aut invidia id faciant exteri; ignoscendum illis est; intolerabile autem, si a civibus Imperii idem profluat, quorum prohi dolor! magna hodie seges est! Sunt, qui Capitulationem Cæsareæ Majestati detrahere putant; quod tamen recte negatur a Reinking. lib. i. class. 3. cap. 9. n. 8. & seqq. Mart. Rumelin. ad A. B. part. i. diff. 3. th. 18. Joh. Liinn. lib. i. I. P. cap. 12. n. 36. & seqq. & ad Capitul. Impp. in Prolegom. sect. 2. & 9. Bened. Carpzov. ad L. Reg. German. cap. 12. in pr. & cap. 13. sect. 6. n. 19. & n. 28. & seqq. Schutz. vol. i. Jur. Publ. disp. 4. th. 1. lit. f. Dn. Sprenger. in Instit. Jur. Publ. lib. i. cap. 28. circa fin.

VI. Nam & Pontificis Romani & Galliarum Regis omnium consensu illibata Majestas est & suprema potentia; uterque tamen certis legibus pro salute & utilitate publica sese obligant. De illo attestatur Dn. Sprenger. d. l. lib. 2. cap. 36. ibi: „Proxima est electio (Pontificis), ad quam priusquam accedant, certa capitula concludunt, que subscribunt (Cardinales) & jurato de illis servandis, ubi unus ex illis ad dignitatem pervenerit, stipulantur. Clarius Onuphr. Panvinius: Patres conclave ingressi diem integrum sequentem formandis legibus impendunt, ad sanam R. P. administrationem maxime necessariis; quibus Patrum quisque subscribens, jurejurando votoque promittit, obtineraturum se illis, si Pontifex fuerit factus. in Annot. ad Clement. V. Platina ap. Dn. Herm. Conring. de Elect. Urb. VIII. & Innoc. X. in fin. Hinc Cardinales ex justa causa Pontificeim deponere posse dicuntur; multo magis eidem contradicere. Vid. Autor des Cardinalshuts. cap. 7. Exempla, quod Collegia Cardinalium quasi renitenti Pontifici se oppoluuerint, legi possunt ap. Cardin. Ossatum epist. 43. 221, & seqq. junct. epist. 264.

VII.

VII. De hoc ipse *Job. Bodinus*, quod Rex Galliarum, et si in sua causa, tanquam legibus solutus, judex esse possit, ob æquitatem tamen malit Magistratum, quam sua judicia subire. Ita tamen, ut Regium nomen reticeatur, & Procuratorio nomine agatur; qui sedem quoque ad locum mutet, ne publicam sed privati causam agere videatur. *lib. 3. de Rep. cap. 6. n. 315.* Prudenter & nervole *Dionys. Gothofredus*: Jure Gallico Rex sibi jus non dicit, sed ius ei dicitur a Parlamentis; & ita nonnulla quam causa cadit, indulgentia nonnunquam ab eo indultae recipiuntur: qua in re tantum abest, ut ejus Majestati quam detrahat, ut eo nomine securiorem eam faciat. *ad l. un. C. ne quis in sua causa &c.*

VIII. De formulis ius jurandi, quo Rex Ordinibus se obstringat, agit Bodinus *d. l. lib. 1. cap. 8. n. 88. & seqq.* additique, quantum ad Imperii leges attinet, cum sint cum ipsa Maje- state conjunctæ, Principes nec eas abrogare, nec iis derogare possunt &c. De inauguratione Ludovici XIII. *Barthol. Gra- mondus*: Hæc sacramenta formula ex ritu antiquo: *Promitto, me futurum postbac Ecclesie Catholicae, Apostolicae & Romanae protectorem, ab auctorum ditione mea hereticos, privilegia Ecclesia conserviaturum, leges populis daturum ex aquo &c. lib. 1. Hisp. Gallic. ad ann. 1610.*

IX. Nulla sane gens tam stupida ac barbara, quæ non Principes suos ad fidem & tutelam Regni jurandam inauguratione adegerit. Fr. Hottomannus *Disp. de feud. cap. 32. in med.* Inter gentes Christianas id vix controversum. Reinking *d. cap. 9. n. 21. & seqq.* Limn. *ad Capitul. Impp. in Prolegom. sect. 9.* Carpz. *d. sect. 6. num. 29.* Absurdum autem illis omnibus Majestatem denegare. Quin in quo per Capitulationem potius conservatur Majestas. Gothofred. *d. l.* uti eleganti simili illustrat *Linnæus de candela, vitreæ capsulae inclusa. d. lib. 1. de J. Publ. cap. 12. num. 36.* Adde Grotium *de J. B. & P. lib. 1. cap. 3. num. 16.* qui eodem modo definere Imperium summum negat, etiam si is, qui imperatorus est, promittat aliqua subditis; æque ac si patresfamilias vel maritus uxori aut familiæ quædam concedat, quæ ad gubernationem domus vel familiæ pertineant.

Neu-

Neutrum namque propterea maritali vel economica potesta-
te privari &c.

X. *Æque crassus error istorum est, qui ex imperio vel ni-*
hil vel parum redditum ad Imperatorem pervenire putant.
Sunt qui olim 20. alii 60. tonnis auri reditus illos constituisse
scribunt, sed, uti Limnaeus censet, liberaliori stylo. lib. 2. cap. 10.
n. u. §. 12. Fortassis rectius alii non ita exiguos, sed maioris esse
summae. Dn. Schütz in Colleg. J. P. vol. 1. disp. 5. tb. 17. lit. a.
Add. Limn. d. l. in Addit. II. Docere id poterunt vel sola Iu-
dæorum tributa, qui propterea servi fiscales appellantur. Limn.
lib. 3. cap. 2. num. 48. § ibid. in Addit. II. et lib. 5. cap. 7. in Ad-
dit. I. num. 138. pag. 845. Und auch alle Juden mit Leib und
Gut in Unser Cammer gehörend und in Unser gewalt und
händen seyn, daß wir mit Unserer mächtigkeit damit thun und
lassen mögen, was wir wollen &c. § ad Capitul. Carol. V. art.
23. in voc. andere gefälle. num. 7. § seqq. quorum singuli tam
sceminae quam masculi, tam minores quam adulti, indistincte Im-
peratori noviter electo aureum præstare tenentur, qui Cronsteuer
appellatur; & annuatim quoque aureum in festo incarnationis
Domini, qui Opferpfennig vocatur. Vid. Guil. Rodingus in
Pand. Cameral. lib. 4. tit. 17. vers. Tertiò. Limn. in d. Addit. II.
ad lib. 3. I. P. cap. 2. num. 48. Sed extra ordinem collectæ quo-
que illis imponuntur, in quibus ditiones egenis succurrere tenen-
tur. R. I. de ann. 1512. §. item Roding. d. l. vers. Secundo. qua-
rum decimam partem Elector Moguntinus sibi vindicat. Limn.
lib. 4. J. P. cap. 7. in Addit. I. pag. 459. in fin.

XI. Sicuti autem prius illud reservatum, uti vocant, Imper-
atoris ararium maxime juvat; ita hoc nostrum axioma de pri-
mariis Precibus autoritatem illius adauget; quippe quo bene-
meritis absque ullo incommodo præmia elargiri opinia potest.
Ita Wehnerus: Panisbriefe. sind die Vorschriften umb Layen-
pfründe und præsentation schrifften eines Keyfers auf ein Got-
teshaus, umb eine Pfründt zur Küchen und Keller einem alten
Diener &c. et paulo post. Als wann ein Keyferl, alter Trabant,
Hetschier oder ein alter wohlverdienter Diener vom Keyser ei-
ne solche vorschrift umb Layenpfründ oder panis-brief, an eines
Stifts

Stifts Abt, Probst, Dechant, Kloster oder Stift, so von demselben zu Lehen gehen, ausbringt und ausgegeben hat, in vornehmung und hofnung in denselben Clöstern oder Stifften, zu ihrer enthaltung, Pründe oder Leibgedinge damit zu erhalten. in Obs. Pract. lit. P. in voc. Panis-briebe n. & Adam Keller: Existimo Imperatori in Germania ratione universalis protectio-
nis Ecclesiarum jus competere, emeritum aliquem palatinum &
veteranum Curialem cœnobiis alendum destinandi, einen Pro-
visorem in ein Gotteshaus zu verordnen. de Offic. Juridico-
Politico, lib. 2. cap. 13. num. 21.

XII. Et jus illud extra omnem controversiam Imperatori, præter suprathef. 2. & seqq. & infr. thef. 15. & seqq. allegatos, etiam ab aliis laudati Authores tribuunt, Nic. Boerius part. 2. decif. 32. n. 8. Quintil. Mendoza ad Regul. u. Cancellar. quest. 13. num. 8. Johan. Azorius lib. 10. Inst. Moral. part. 2. cap. 7. vers. Quinto. Rota Romana Decif. 84. in pr. in antiqu. P. Gregor. Tholosan. lib. 17. Syntagm. c. 7. n. 21. Joach. Stephan. de jurisd. l. 4. c. 12. Christoph. Lehmannus in Philyra A. B. ad tit. 5. conclus. 6. quest. 2. Valent. Riemer. in dissert. de Veter. Magistrat. & hodiern. jurisd. Sect. 2. posit. 6. Facit textus in I. P. Osnabrug. artic. 5. ibi: Ubi. S. Casarea Majestas jus primariarum Precum exercuit, exerceat etiam imposterum; dummodo decadente A.C. addicto in ejus Religionis Episcopatibus A.C. addictis ad normam statutorum & observantia idoneus precibus fruatur: in mixtis vero ex utraque religione sive Episcopatibus sive aliis locis immediatis Precibus primaris praesentatus non gaudeat, nisi beneficium vacans religionis consors possederit.

XIII. Neque hic distinctionem facinus inter Imperatorem & Regem Romanorum, qui mortuo Imperatore ab Octoviris legitime fuerit electus. Nam hic statim atque electus est electio-
nemque acceptavit, pleno jure administrat. Paarmester. lib. 2.
cap. 4. num. 5. Add. infr. tb. 41. uti & ante A. B. per Lud. Bav-
arum Imp. in Comitiis constitutum. Vid. tb. seq. Aliaratio, si R.
Romanorum vivo Imperatore designetur; quippe cui nec jura
Majestatis, nec ullam aliam potestatem sine mandato Imperato-
ris exercere licet. Vid. Capitulat. Rud. II. art. 32. ibi: **Q**uid sol-
B **len**

Ien und wossem Uns auch keiner Regierung, noch administration im H. R. Reich weiter oder anders unterwinden, dann so viel uns dessen von R. M. gegönnet und zugelassen wird; daß wir auch Ihr. R. M. die zeit ihres lebens an ihrer hoheit und würden des Kœnigsthums keine irzung oder eintrag thun sollen und wollen. Paurmeister d. l. cap. 5. num. 12. Limn. in Annotat. ad d. art. Capitular. Rud. II. pag. 524. Carpzov. in Prax. Crimin. part. 1. quest. 41. n. 52. & seqq. & ad L. R. German. cap. u. sect. 4. & 5. Dn. Fritsch. de jur. prim. Prec. cap. 3. num 4. Add. infr. tb. 47.

QUÆSTIO III.

An Imperator jus illud a Pontifice habeat?

XIV.

Pontificem Romanum sibi in Imperatores reliquosque Principes Christianos Imperium arrogare, tralatitium est; quod tamen illi minime concedunt, sed solum Deum atqueensem superiorem agnoscent Matth. Stephan. de juris d. lib. 3. part. 1. cap. 3. num. 13. Reink. lib. 1. class. 3. cap. 7. in pr. Dn. Becker in Synops. lib. 2. cap. 4. circ. pr. In Germania jam ab ann. 1338. communis consensu Statuum in Comitiis Colonensibus decretum est, Imperium minime dependere a Pontifice; qui contra afferat, omni dignitate, privilegio ac feudo esse privandum & pro reo læse Majestatis habendum. Vid. Reinking. d. lib. 1. cl. 2. cap. 4. num. 2. et seqq. Ioh. Wurmser. Exercit. 1. f. P. quest. 10. Ipsa constitutio extat ap. Reinking. d. l. & Goldast. tom. 1. Constat. Imperial. ad ann. 1339. Add. infr. tb. 42. Hinc gravissimæ difficultates subortæ, cum Illustrissimus Princeps, Dn. Johannes Antonius ab Eggenberg, nomine Ferd. III. Imp. Augustissimi ad Urbanum VIII. missus esset, ut solitam observantiam exhiberet; Pontificiis obedientia juramentum exigentibus. Adeo enim ntrinque obsfornati fuere animi, ut Cœsarei potius a sumptuofissima legatione, cuius similem Roma ab immortali tempore non vidit, re infecta discedere, quam hisce inusitatis terminis Imperio Cœsareaque Majestati aliquam subjectionis labem aspergere malent. Res tandem ita composita, ut Pontificii ver-

bq

bo obedientie; Legatus vero observantiae in suis Orationibus ute-
rentur. Dn. Becker. d. cap. 4. n. 2. Dn. Sprenger. in Instit. J. P.
lib. 1. cap. 4. Add. Limn. lib. 5. cap. 7. in Addit. I. p. 858. & Paul-
meist. lib. 2. de jurisd. cap. 4. num. 5. & infr. d. tb. 42.

XV: Ceterum an primarias Preces Imperator jure suo, an
vero beneficio Pontificum habeat, controvèrtitur. Posterioris af-
firmare creditur *Guil. Durandus sive Speculator*, ibi: Item no-
ta, quod Imperator habet privilegium, quod ego vidi bullatum,
quod in qualibet Ecclesia Alemannia possit facere unum re-
cipi &c. In *Speculo* lib. 4. part. 3. de præbend. & dignitat. in
§. restat. num. 7. ubi Job. Andrea Adverte, ait, quod istud pri-
vilegium, de quo etiam scripti in decret. Is cui. eod. tit. lib. 6.
Imperatori non dat collationem, sed potestatem faciendi re-
cipi; unde solent dici tales, *Recepti ad primarias preces Impe-
ratoris in Addit. ad d. l. lit. c. Vid. infr. tb. 67.* Adde quoque
Ant. Corset. de potest. Reg. part. 2. num. 9. & 10. Restaur. Castald.
de Imperat. queſt. 100. num. 14. & seqq. Aperte Gaius; Hinc ap-
paret, valere Cæsareae Preces primarias super beneficiis primo
vacaturis; quas Pontificis indultu & privilegio Cæsar beneme-
ritis vel aliis personis idoneis conferre confuevit &c. lib. 2. Obf.
155. in fin. Ita sentiunt quoque Petr. Syringius de Pac. Religioſ.
ib. 31. Stephan. Gratian. disceptat. forens. cap. 418. num. 1. & 14.
Matth. Stephani de jurisd. lib. 2. part. 1. cap. 1. memb. 1. num. 16.
& seqq. & lib. 3. part. 1. cap. 4. num. 18. & seqq. Besold. in Thesaur.
Practic. lit. P. num. 45. in voc. Primariae Preces. vers. Prima-
riae. Lainpad. de Rep. R. Germanic. part. 3. cap. 11. num. 46.
Mart. Rumel. part. 1. diff. 4. ad A. B. theſ. 17. & plurimi alii ap.
Buxtorfium ad A. B. theſ. 65.

XVI. Omneſim scrupulum eximere videtur Dn. Job. a Cho-
kier, quondam Canonicus & Vicarius Generalis Leodiensis, ut
& Abbas Secularis Vifetensis (cujus ut & fratri Erasmi celebre
inter Literatos nomen,) qui ipsum indultum Pontificis Pauli V.
anno 1620. Ferd. II. concessum exhibit, & in quinque ſectiones
diviſum ſcholiis ſuis & additionibus iuſtravit; quod ita incipit:
*Paulus Episcopus, ſervus ſervorum DEI, Charifimo filio Ferdi-
nando Romanorum Regi iuſtri, in Imperatorem electo, ſalu-*

B 2 tem

tim & Apostolicam benedictionem! Cum post factam de persona
Tua per S. R. I. Principes Electores, in Regem Romanorum ele-
ctionem ac per Nos pro universæ Reip. salute confirmatam, nup-
per Nobis significaveris, Te summopere desiderare, personas Ti-
bi gratas & acceptas, gratia & munificentia aliqua, beneficia
Ecclesiastica consequi posse. Nos, &c. Et paulo post, verum
etiam, tanquam ipius Ecclesiae legitimus pugil & athleta Te
adversus Schismaticorum & Hereticorum Turcarum tyran-
num, ac fidei & Christiani nominis hostes, insanias & furores
spiritualiter & temporaliter armaris, & in dies arma hujus-
modi jugiter exequaris; ea Tibi favorabiliter concedamus,
qua Tua Colstudini cedant ad honorem & per qua eisdem be-
nemeritis personis Te munificum reddere possis, ope auctoritatis
Apostolicae, exhibitione gratiarum &c. d. l. scđt. i. in pr. & ex eo
Wolfg. Sigismund. a Vorburg. in Parat. Iur. Can. class. 8. tit.
Preces Primar. Imperator. p. 697. Add. infr. th. 39.

XVII. Contrariam sententiam defendunt Bernard. Græveus
lib. 2. concil. Pract. 155. Consid. i. n. 3. Dominic. Arumæus Dis-
curs. 3. ad A. B. tb. 35. Joach. Clutenius in *Sylloge Rer. Quotid.*
tb. 19. lit. b. Reinking. de Reg. S. & E. lib. 3. class. 1. cap. 9. n. 57.
& cap. 1. n. 14. Tob. Paurmeist. de jurisd. lib. 1. c. 4. n. 44. &
seqq. Add. Keller de offic. Iurid. Politic. lib. 2. cap. 13. n. 2. Dan.
Otto in *Dissert. de J. P.* cap. 16. p. 558. Casp. Klock lib. 1. conf. 4.
n. 20. & seqq. Carol. ab Hagen. in *Inst. J. P.* lib. 3. cap. 3. num.
13. Georg. Braudl. in *Epit. Jurispr.* Publ. lib. 4. cap. 5. tb. ii. Be-
ned. Carpzov. de L. R. Germ. cap. ii. scđt. 15. n. 22. Jo. Linn. in
J. P. lib. 2. cap. 9. n. 3. & seqq. Speidel. in *Addit. ad Rumelin.* d.
1. Dn. Schutz in *Colleg. I. P.* vol. i. disp. 5. tb. 16. lit. C. & vol. 2.
disp. 4. tb. 13. circ. fin. Dn. Fritsch in *Tr. de jure primar. Prec.*
cap. 2. n. 10. & seqq. & in *Manual.* lit. P. in voc. Primar. Pre-
cum jus n. 13. Dn. Burgold. d. l. Dn. Sprenger d. l. lib. 1. cap. 7.
& lib. 2. cap. 4. Dn. Joh. Otto Tabor de Regim. Imperant. Ec-
clesiast. scđt. 2. tb. 2. in fin. Dn. Hermes d. l. cap. ii. n. 8.

XVIII. Cui opinioni calculum quoque nostrum adjicimus.
arg. can. binc est. 39. ibi: five regali provisione, caus. 16. quæst. 1.
Fac. can. nunc vero 20. caus. 9. quæst. 3. Constat enim summo
Princi-

Principi regimen Ecclesiasticum quoque jure merito competere.
 Deut. 17. vers. 19. Josuæ 1. vers. 8. ad Rom. 13. in pr. Nov. 69. in
 prefat. Nov. 30. cap. 9. §. 1. Nov. 113. cap. 1. can. res autem 21.
 caus. 23. quæst. 5. quod nec Imperatores nostri diffitentur. R. I.
 de ann. 1530. §. Auf solch unser. ibi: wie uns als Römi. Christ-
 lichen Keyser, Obristen Vogt und Schirmherrn der heil.
 Christlichen Kirchen von Amptswegen, unserm Gewissen nach,
 gebühret. &c. R. I. de ann. 1544. §. Erftlichen. ibi: intmassen
 dann wir in Kraft unsers Keyserl. Ambs zu befördern schul-
 dig &c. & ibid. §. derhalben. R. I. de ann. 1545. §. Dieweil aber.
 R. I. de ann. 1548. §. Nachdem auch. Vid. Reinking. d. l. class. 1.
 cap. 1. n. 4. & seqq. Dn. Tabor d. l. th. 6. & seqq. Dn. Fritsch. d. l. n. 74.

XIX. Faciunt huc antiquissimæ Imperatorum formulæ, in
 quibus nulla mentio Pontificis, qualis est Rudolphi I. de an. 1273.
 RUDOLPHUS DEI GRATIA Romanorum Rex & semper[“]
 Augustus, honorabili in Christo devoto Abbatu &c. gratiam[“]
 suam & omne bonum! *Cum ex antiqua & approbata ac a di-“*
vis Imperatoribus & Regibus, inclita recordationis, nostris An-“
tecessoribus, usque ad Nos producta consuetudine quælibet Ec-“
clesia in nostro Imperio Romano constituta, ad quam benefi-“
ciorum Ecclesiasticorum pertinet collatio, super unius collatio-“
ne beneficii Precum nostrarum primarias admittere teneatur;
Devotionem Tuam rogamus, quatenus huic Clerico de Eccle-“
sastico beneficio, quod ad Tuam collationem attinet, obreve-“
rentiam S. Imperii & nostram, si quod vacat in præsens, vel
quam primum vacauerit, studeas liberaliter providere; taliter
faciens, quod Devotionem Tuam Nostra Serenitas debeat me-“
rito commendare, & ad tua justa desideria facilis inveniri. Da-“
tum Regni nostri anno primo. ap. Joh. Naucler. generat. 43. in“
fin. Chokier d. l. in Proæm. n. II. Goldast. tom. 3. Constitut. Im-“
perial. ad ann. 1273. p. 406.

XX. Pertinet huc quoque formula Caroli IV. de ann. 1353.
 6. KL. Decembris ad Præpositum & Conventum Canonicorum
 Regularium Monasterii in Revengersburg, Ordinis S. Augustini,
 Moguntinæ dioceſeos, pro Petro Conradi de Dylle, Presbytero
 directa; in qua gratiam illam a Deo sibi & non ſolum ex an-“

*,,,et iqua consuetudine, verum etiam jure competere profitetur, ut
,,in quolibet Monasterio in Imperio constituto, ex coronationis
,,sue solenniis unam tantum personam, virtute primariarum
,,Precum ad beneficium Ecclesiasticum faciat promoveri. &c.
Vid. Goldast. tom. I. Constat. Imperial. ad d. ann. p. 343. Freher. in
Not. ad P. de Andl. lib. 2. cap. 6. in voc. Receptus in fratrem. p. 179.*

XXI. Unde dicendum, si forte in concessionibus Imperatoris, authoritatis Pontificiae mentio fiat, id fieri non quidem necessitatis, sed maioris cautelæ gratia; ne sc. Pontificiis, qui omne illud jus soli Pontifici tribuunt, ansa detur contra rescripta Imperatoria excipiendi. Klock. d. part. I. consil. 4. n. 22. Stainler de Reservat. §. 51. n. 3. Add. infr. tb. 31. Quod non leviter quoque innuit Dn. Chokier in dedicat. pralaud. Operis ad Ferd. III. ibi: Præfertim, quod Sacram suam Cæsaream Majestatem, juxta Divorum Cæsarum prærogativas, indubie idem indulsum, a S. Sede assequituram fore, seu etiamnum assequutam esse, creditur. Hisce prælucentibus, liquido ejusdem sue Majestatis Beneficiarii desiderata opportune consequentur & ex facili obſtaculo, si que obveniant, amovere poterunt, sulti præfertim præsidio & autoritate ejusdem Majestatis Vestræ Cæsareæ &c. Declarant hoc quoque formulæ istarum Precum, quibus hodie Imperatores utuntur. ibi: Quare cum Nobis ad Prædecessorum imitationem ex in veterata consuetudine, etiam Apostolica auctoritate per S. in Christo Patrem N.N. roborata, jus competit, &c. Vid. Chokier d. I. in Proœmio n. 12. Paurmeift. d. cap. 4. n. 51. & seqq. Wolffg. Sigism. a Vorburg. in Parat. Jur. Can. claff. 8. p. 706. Dn. Schutz. d. tb. 13. circ. fin. Dn. Hermes d. n. 8. in fin. n. 13. & n. 47. Dn. Fritsch d. cap. 2. n. 30. & n. 36. in Mantiss. IV. ibid. §. licet.

QVÆSTIO IV.

*An jus primiarum Precum etiam
alius competit?*

XXII.

ETiam Laico potestatem a Pontifice concedi posse conferendi beneficia, in confessio est. erg. can. nemini. 28. caus. 17. quest.

17. quæst. 4. Phil. Decius in cap. Episcopus. 4 n. 7. & seqq. de præbend. Dn. Herm. in Fas. Jur. P. cap. n. de jur. reservat. n. 9. versf. Resp. i. Quippe qui in omnibus beneficiis Ecclesiasticis liberam habere credatur potestatem. cap. 2. de præbend. in 6. cap. dilectus. 34. X. de præbend. can. nunc vero 20. caus. 9. q. 3. & in specie jus conferendi beneficium vacaturum. d. cap. 2. & cap. dilectus 19. X. eod. Gl. ad cap. quod translationem. 4. in voc. reservata. X. de Offic. Leg. Dn. Sprenger in Instit. J. P. lib. 2. cap. 32. Ita Pontificum beneficio Reges Neapolitani facultatem habent nominandi Episcopos in 40. primariis Ecclesiis. Chokier in Proem. Scholior. in prim. Prec. n. 5. Eodem modo Angliae & Hungariae Regibus conferendi Canonicatus & præbendas potestate in competit. tradit Bl. in l. pen. versf. Idem committit. C. de prec. Imper. offer. Idem dicendum de Regibus Galliar. Jac. Aug. Thuanus lib. 1. Hisfor. ad ann. 1515. Chokier d. n. 5. Card. Offatus epist. 101. & 106. Hispania; quibus Adrianus VI. jus præsentandi Abbates aliosque præfectos Ecclesiarum collegiatarum & regularium, dicitur indulisse. Chokier d. l. n. 18. Ita Universitas Coloniensis habet jus nominandi in tribus mensibus Papalibus. Dn. Hermes d. cap. 15. n. 9. in fin. & n. 10. Et Lovanjenfis ex concessione Pauli V. conferre potest omnia beneficia in civitate & patria & tota Diocesi Leodiensi per obitum vacantia &c. Chok d. l. Sect. 2. n. 89.

XXIII. Non confundendum autem est illud jus cum jure Patronatus, quod quis vel per fundationem. can. Abbatem. 4. caus. 28. quæst. 2. can. quicunque 30 can. decernimus. 32. caus. 16. quæst. 7. cap. nobis 25. de jur. patron. Nov. 123. cap. 18. aut dotationem. can. p. 26. can. filii 31. can. monasterium. 33. caus. 16. quæst. 7. vel constructionem Ecclesiæ d. can. 31. & d. cap. 25. vel etiam præscriptione (idem dicendum de privilegio arg. c. cum contingat. 13. X. de for. compet. c. novit. 13. versf. Non enim X. de judite.) acquisivit. cap. cura u. X. de jur. patron. cap. querelam. 24. X. de elecf. cap. generali 13. in fin. cod. in 6. Vid. Henr. Canif. Instit. Jur. Can. lib. 2. tit. 29. s. inducitur. Nam si Principum facultatis excitata, fundata vel dotata sint collegia & Ecclesiæ, eorum beneficiorum liberam vel ipsi Pontifices relinquunt collaborationem;

tionem; etiam si in Pontificiis indultis præstantissimæ & derogatoriarum derogatoriæ clausulæ sint insertæ. arg. d. cap. 2. de prebend. in 6. cap. cum dilectus. 28. de jur. patron. Chokier d. l. seqt. 2. n. 39. Matth. Stephan. de Jurisd. lib. 3. part. 2. cap. 4. n. 19. Add. infr. tb. 52. Et hujusmodi Collegia Rex Catholicus, tum in Hispania, tum in Belgio possidet; quorum Sacerdotia absolute proprio jure confert nec ullis diplomatibus Pontificiis datur hic locus, nisi prius Principis placitum acceperit, idque ex partis inter Pontifices & Reges olim conventis, ad reprimendos gratiarum expectivarum abusus. Chokier in d. Proœm. n. 5. & seqq. Add. inf. tb. 34.

XXIV. Alii jure præminentiae & regalium, non beneficio Pontificis præsentationes & nominationes, ut Imperatori, ita cæteris Principibus competere afferunt. Vid. Buxtorf. ad A. B. thes. 65. lit. b. Besold. de Majestate seqt. 2. cap. 4. num. 4. Klock. d. part. 1. consil. 4. n. 20 seqq. & n. 57. Carpzov. d.c. ii. seqt. 15. n. 23. Hagen. Instit. J. Publ. lib. 3. cap. 3. n. 13. p. 417. quod non improbandum, vid. supr. tb. 17. & 18. modo illi prærogativæ vel expresse vel tacite non renunciaverint. Et sane requirit obedientia inferiorum, ut preces quasi armatas ob Imperantis & Imperii reverentiam admittant. Speidel. in Observat. lit. P. n. 4. invoc. Pa-nisbrief. Vid. supr. tb. 19. & infr. tb. 75. Interest enim Reip. ne Cæsar is authoritas evilescat; imo ipsorum Conferentium, qui faventiore sibi Principem merito pollicentur. d. l. Quanquam ratio status quoque requirat, ut totius Reip. caput, in singulis Capitulis aut Monasteriis, vel unum habeat sibi penitus addictum. Unde Dn. Chokier arg. c. lectis 18. dist. 63. laudat illam consuetudinem, qua Prælati mors Principi indicatur; quod sc. plurimum Principis interesse possit, ne Prælati suspecti in suo regno constituantur. d. l. in Proœm. n. 20. Add. Azor. Instit. Moral. lib. 10. cap. 5. vers. septimo.

XXV. Jus itaque primiarum Precum inter Regalia & Reservata Principis referri certum est; quippe quod ab ipso Imp. Matthia in Rescript. ad Episc. Spir. de ann. 1614. vocatur *Unser ansehnlich jus und regal. ap. Klock. d. l. in fin. Dn. Fritsch. de jur. prim. Prec. in append. Mantiss. III. Dn. Burgold. in Notit.*

Imper.

Imper. part. 2. disc. u. memb. 2. An ergo aliis communicari poterit? N. videtur Dn. Sprenger. d. I. lib. 1. cap. 6. n. 20. Sed reclamant exempla, quibus Imperatorem id aliis Principibus in certis districtibus concessisse constat. Dn. Hermes. d. cap. 11. n. 15. Ita Wenceslaus ap. *Goldastum tom. 1. Conſtit. Imperial. ad an. 1375. p. 375.* Ruperto seniori Comiti Palatino & Electori per diecesin Spirensim & Wormatiensem id indulſſe legitur. *Linn. lib. 2. J. P. cap. 9. n. 3. & 6. & Dn. Chokier* Adverte, ait, quod non solum nominati per Cæſarem gaudent hac prærogativa Precum, sed etiam nominati per eum, cui illud a Cæſare cessum est. Unde nominati à Serenissimo Electore Coloniensi, censentur nominati a Cæſare; quia nominatus de mandato alterius, censetur nominatus a mandante, &c. d. l. ſect. 2. in pr. & in addit. n. 59.

XXVI. Et id ipsum juri communī convenit, quippe quod permittit, ut is, qui potestatem conferendi habeat, alii eam demandare possit. *arg. cap. constitutus u. X. de concess. præbend.* An ergo Vicariis Imperii jus primariarum Precum competit? Aff. Si talis potestas specialiter expreſſa fit. *arg. cap. fin. ibique Gl. de Offic. Vicar. in 6. cap. 3. ibique Gl. in fin. de præbend. in 6. Dn. Schutz in Colleg. J. P. vol. 1. Disp. 5. tb. 16. lit. a.* Ita Rupertus Imperator, in Italiam discedens, cum Ludovicum F. per Germaniam, Galliam & Regnum Arelatense Vicarium Imperii constitueret, expreſſe addidit: ad canoniciſtas & præbendas ac dignitates, etiamſi curatæ ac electivæ, & majores post Pontificiales in Metropolitanis & Cathedralibus, ac principales in Collegiis existant, personatus, Ecclesiæ parochiales & beneficia & officia, Ecclesiastica ſ. temporalia, dum & quoties vacaverint, personas aptas & idoneas præsentandi &c. ap. *Gold. tom. 1. Conſtit. Imperial. ad ann. 1401. p. 382.* Buxtorff. d. I. tb. 65. lit. b. Hagen. d. l. Et hinc Vicariis Imperii ordinariis id *A. B. tit. 5.* aperte tribuere dicitur, uti communiter Dd. censem. *Vid. Buxtorff. d. I. lit. a.* Dn. Schutz d. I. lit. b. Carpzov. d. cap. 11. ſect. 15. n. 21. Dn. Becker. in *Synops. I. Imperii lib. 2. cap. 7. n. 7.* Dan. Otto diff. de *J. P. cap. 16. p. 558.* Dn. Fritsch. in *Manual. J. P. d. I. lit. P. & de jur. prim. Prec. cap. 3. num. 5. & 6. Add. ſupr. theſ. 2.* Sed pace tantorum Virorum! Nobis ſuſpecta videtur illa doctrina, fi

simpliciter admittamus. Nam neque exemplum illud neque verba A. B. ad Jus primariarum Precum quadrant; quippe quod semel tantum exercetur. *Vid. inf. tb. 45.* Adde quod odiosum Jus primariarum Precum Doctores esse doceant; cum ordinariorum Collatorum jura imminuat. *arg. cap. quamvis. 4. de præbend. in 6.* uti censent Cosm. Guismier. ad *Sanct. pragmat. Caroli VII. G.R. de ann. 1438. tit. de collationibus. §. non tam en in voc. beneficio p. 286.* Chokier d. l. seq. 2. n. 17. n. 24. vers. 9. in fin. n. 29. in fin. & n. 78. Dn. Hermes. d. cap. II. n. 14. Dn. Fritsch. de jur. prim. Prec. cap. I. circa fin. Ergo eo forte casu demum Vicariis id permittetur, ubi decedens Cæsar id non exercuit vel exercere nequivit. *Vid. infr. tb. 70. & seq.*

XXVII. Sed quid de Imperatrice statuendum? Ipsa quidem legibus soluta non est, tamen Imperator eadem illi privilegia tribuit, quæ ipse habet. *I. Princeps. 31 ff. de LL. l. fiscus. 6. in fin. ff. de jur. fisc.* Quanquam, si quid Principi relictum, eo deficiente ad Successorem quidem pertinet; secus tamen est in Augusta. *I. quod Principi. 56. & seq. ff. de leg. 2.* Unde crimen laſſæ Majestatis in eam committi negant Limn. *lib. 2. de J. P. c. 14. n. 25. & seqq. ibique in Addit. II. n. 31. pag. 73.* Schutz vol. I. J. P. Disp. 3. tb. fin. lit. c. in fin. Dn. Becker. d. l. lib. 2. cap. 5. in fin. Sed forte contrarium verius est, quod tuetur C. J. A. ad L. Jul. Majestat. tb. 6. in fin. Valent. Riemerius *Quæſt. illuſt. dec. ult. quæſt. I. Joh. Harpr. ad §. 3. Inſt. de publ. judic. n. 44.* Wilh. Ludwell. *Exercit ad Inſtit. ult. tb. 2. lit. d.* An jure Precum primariarum gaudeat, ambiguitur. Olim id ab Eadem usurpatum, videntur aſſere Befold. *in Thes. pract. lit. P. n. 45. in voc. Primaria Preces.* Dn. Fritsch. *in Manual. J. P. lit. p. n. 13. in voc. Primari. Precum vers. idem jus & de jur. prim. Prec. cap. 3. n. 15.* Verum reſtius simpliciter Imperatrici jus illud per d. l. 31. tribuit Paumeift. *de Jurisd. d. lib. I. cap. 4. n. 41.* Fac. cap. fin. X. de conſeff. præbend. & inf. tb. 75.

XXVIII. Sed annon reliquis quoque Imperii Principibus in suis id territoriis competet? Nulli ambigimus. Cum enim illi per notissimam regulam, tantum in illis possint, quantum ipſe Imperator in imperio; non possumus id iisdem denegare; puta

in

in Collegii & Monasterii sibi subjectis. Ita Jus primariarum Precum sibi vindicare Electores Brandenburgenses in primo introitu administrationis suarum provinciarum, in Ecclesiis Cathedralibus vel Collegiatis, quas vulgo appellant *preces Electorales* & donare consueverunt intimis suis Ministris vel Officialibus, ex Schepflii *Consuetud. Marchic. part. I. tit. I. §. 2. § 3.* docet Limn. J. P. lib. 2. cap. 9. in Addit. 2. n. 2. p. 47. Add. Wehn. in *Observ. Pract. lit. P. in voc. Panis-brieff in fin. p. 398.* ibi: Demnach begehren wir, als Diomischer Kaiser und Regieren der Herr der Landvogtey Hagenau, darunter dein Gottes- haus ohn mittel gehört, an dich, mit ernst befehlend, du wollest in Kraft solches loblichen alten Herkommens und Gewohnheit, demselben N. den Wir dir hiemit präsentirt haben wollen, eine Pfund von Küchen und Keller geben, und Uns das nicht abschlagen noch verziehen, das wollen wir Uns zu dir gänzlich verschen, und thust daran zusamt der billigkeit, unsere ernstliche Meinung ic." De Precibus primariis Archi-Episcopali- bus, quae Electori Moguntino competant, in omnibus Ecclesiis & beneficiis sui Archiep. Vid. Wolffg. Sigism. a Vorburg. in Parat. J. Can. Claff. 8. p. 789. & seq. Quod idem jus Archiep. Coloniensi tribuit Dn. Hermes in fascic. J. P. cap. 13. de EE. Eccles. in genere, in fin. Add. Eund. cap. II. n. 47. in fin.

QVÆSTIO V.

An Precibus primariis sit deferendum?

XXIX.

NEgari id primum videtur ex eo, quod votum captandæ mortis inducant; qualia iure nostro invalida sunt. arg. I. fin. in med. C. de paef. I. de fideicommisso. II. C. de transact. Contra bonos mores namque est & J. Gentium, de futura successione cogitare. arg. I. ex eo 4. C. de inutil. stipulat. I. donari. 29. in fin. ff. de donat. & improbus is dicitur, qui de alterius successione est follicitus. arg. I. 2. §. 2. in fin. ff. de vulg. & pupill. substit. I. ita tamen. 27. §. a patre 4. ff. ad Sctum Trebellian. Optime Concilium Lateranense: Nulla Ecclesiastica ministeria seu etiam beneficia vel Ecclesiæ tribuantur alicui seu promittantur, antequam^s vacent;

C 2

vacent; ne desiderare quis mortem proximi videatur, in cuius locum & beneficium se crediderit successorum. Cum enim in ipsis etiam legibus Gentilium inveniatur inhibitum; turpe est & divini plenum animadversione judicii, si locum in Ecclesia Dei futuræ successionis expectatio habeat, quam ipsi etiam Gentiles condemnare curarunt, *in cap. 2. cap. constitutus. II. X.* *in fin. de concess. præbend. cap. 2. eod. in 6. Vid. Matth. Stephani. lib. 3. part. 2. cap. 18. per tot. Et ibid. post n. 61. in subunct. Disp. de Concession. & exspectativ. Professor. Paroch. &c. ubi eas omni jure prohibitas esse, prolixè conatur ostendere.* Adde de incommodis exspectativarum Guislner. ad sanct. Pragmatic. Carol. VII. G. R. tit. de collat. s. cui rei pag. 244. Et seq. Rebuff. in Prax. Benefic. part. I. tit. de exspectatio. n. 4. Et seq. p. 90.

XXX. Non niuis tamen hæc sunt extendenda, ne omnem successionem legitimam & fidei commissorum usum tollamus. *Vid. Limn. de J. P. lib. 4. c. 8. n. 159.* Nam & J. Feudali expectativa hujusmodi gratiæ receptæ sunt. *arg. I. Feud. 3. & 27. 2. Feud. 35.* Et in Principibus atque illustribus personis votum captandæ mortis cessat. *Gail. lib. 2. Obs. 127. num. 2. maxime Germanis. Lim. d. l. n. 148.* quippe quod Italiam sit relinquendum, attestante Zafio *lib. 1. cons. I. n. 38.* Add. Stephani *d. l. cap. 18. n. 38.* Id quoque, quod de concessione beneficij vacaturi vetitum, DD. cum illo moderamine accipiunt, ut procedat in promissione beneficij certi hominis; secus si concessio sit generalis & incerta, super prima præbenda vacatura in tali Ecclesia, &c. Salic. *ad d. l. ult. circ. fin. C. de pacif.* Quod idem ad primarias Preces recte explicat Gail. *d. l. observ. 155. in fin. Besold. in Thes. pract. lit. P. in voc. primaria. Preces n. 45. vers. Ac uniones. Dn. Chokier in Proœm. Scholior. ad Preces primar. n. 3. vers. Neque tamen. Dn. Hermes in Fas. J. P. cap. II. de Reservat. Imp. n. 9. Dn. Fritsch de jur. Prec. prim. c. I. n. 14. Et seqq.*

XXXI. Sed annoi Concil. Trident. cap. 19. Session 24. suffulit Preces primarias? Ita putavit Archiepiscopus Cameracensis. Nam cum Philippus de Monte a Ferd. I. Imp. easdem impetrasset, iis legitime Archi-Episcopo intimatis, vacaverat in Ecclesia B. Mar. Virg. Cameracensi. Thesauraria; de qua licet vi-

gore

gore dictarum Precium providendus fuissest Precista, qui intra tempus debitum acceptaverat; collata tamen fuit alii, ideo quod *a. Session 24.* indulta hujusmodi essent prohibita per Concilium, neque Imperatoris Preces exceptæ. Sed read *Congreg. III. Cardinal. Concilii illius Interpret.* delata, contrarium ipsa censuit, maxime, quia si illæ etiam prohibita viderentur, earum fuissest mentio facta. *arg. l. item apud 15. hoc editum. 26. ff. de injur.* Approbata a Pontifice Pio IV. illa interpretatio; qui addidit, fuisse quidem, qui ne quidem Imperatorem in formando illo decreto excipiendum arbitrati fuerint, sed prævaluisse communem Patrum sententiam. *Vtd. Chokier d. n. 3. vers. multo minus & n. 17. Dn. Hermes d. n. 9.*

XXXII. Quid si dicamus, Imperatorem de alieno esse liberalem? *contra l. s. pignore. 54. S. 1. ibique Gothofr. ff. defurt.* neque imperare, sed precari, ut ordinarius Collator Preces ipsius admittat: neminem autem invitum cogi præstare id, de quo rogetur; neque preces ullo vinculo juris, sed tantum pudore eorum, qui rogantur, contineri. *arg. S. 1. Inst. de fideic. heredit.* Resp. Preces primariae Imperatori Regalium jure adscribi, supra ostensum est. *tb. 15. & seqq.* Notum quoque illud ap. *P. Syr. Cogit* rogando, qui rogat potentior. Unde Pontifex preces ac præcepta conjungit in cap. *dilectus. 34. pr. X. de præbend. & G. Supe-*riorum, *ait*, hortationes & monita, obtemperandi necessitatem inferre. *in cap. ad aures. 7. in voc. consilio. X. de at. & qualit.* præficiend. & in cap. 1. in voc. hortamur X. de testam. Rogationem Domini esse præceptum. *G. in l. I. §: 2. in voc. quimad-*modum. *ff. quod juss.* Fac. *Brocard. DD. Blanditias Principum* vim continere minarum. *Felin. in cap. 1. X. de Offic. Jud. deleg.* n. 1. & 2. *Wesemb. conf. 46. n. u.* Wehner obser. *præct. in voc.* Beede, Bethe, Chokier d. l. in *Proœm. n. 24.*

XXXIII. Constatit id rectissime ex ipsis formulis, quibus Imperatores uti consuevere; et quidem Car. IV. ibi: Vobis prima-“ rias dirigimus Preces nostras, Devot. V. attento studio requi-“ rimus & hortamur, Vobis nihilominus per Regalia Sceptra“ mandantes &c. ap. Goldast. d. l. Tom. 1. *Confit. Imperial. p. 343.* Paurmeist. de Jurisd. lib. 1. cap. 4. n. 45. Marq. Freher, in *Not. ad*

P. de Andlo lib. 2. cap. 6. in voc. *receptus infrairem.* pag. 179. &
 Rud. II. ibi: Quo vero haec Preces nostrae primariae certiorum
 consequantur effectum, nominamus et deputamus autoritate
 Apostolica Nobis in hac parte concessa &c. expresse commit-
 tentes & mandantes, ut, si forte in contemptum & præjudicium
 Juriuum & consuetudinum Romi. Imp. ad parendum hujusmo-
 di primariis nostris Precibus contumaces & rebelles fueritis
 tanquam executores a Nobis deputati, sub poena gravis indigna-
 tionis nostrae &c. ap. Paurmeist. d. l. n. 48. Chokier in Proem.
 d. l. n. 12. circ. fin. Dn. a Vorburg in J. Can. class. 8. p. 706. Ad-
 de, quod etiam in hujusmodi collationibus magnorum Principi-
 um precibus deferre soleamus, etiamsi illis jus nullum compe-
 rat. Stephan. Gratian. *Disceptat. forens.* cap. 478. n. 12. & seq.
 imo Mulierum, uti conqueritur P. Rebuff. in *Prax. benefic. part.*
i. tit. de presentat. n. ii. p. 23. Add. Eund. d. l. tit. *Requisita ad*
Collat. bonam. n. 62. pag. 30. ubi in mores seculi invehitur, quod
 per 60. annos, dum vixerit, neminem ex doctis ab Ordinaritis
 sponte ad beneficia promotum viderit. Ut exinde appareat, si jus
 illud primariarum Precum esset quasi precarium, infra condicio-
 nem Imperant id merito censeri, uti censem Dn. Herm. Con-
 ring. in *Not. ad Lampad. part. 3. cap. ii. §. 46.* & ex eo Burgold.
 in *Not. Imperii part. 2. discurs. ii. membr. 2.*

XXXIV. Notandum tamen, Preces Cæsaris non valere, si
 forte Capitula vel Monasteria contra eas privilegium acquisiver-
 int, aut Principes aliqui Imperii id obtinuerint, ut absque eo-
 rum scitu vel assensu Precista non recipiantur. Ita Dukes Cliviæ
 & Juliæ, ut & Comites Flandriæ diversas habent Collegias Ec-
 clesiæ, in quibus ad ipsos Principes solos Canonicatum & præ-
 bendarum collatio pertinet. Quæ quidem Collegia etsi in Rotu-
 lis sive Registris Precum Imperialium in Cancelleria Cæsarea re-
 periuntur, Precesque in Aula expediri soleant; per dictos tamen
 Principes rejiciuntur, ait Chock. d. l. n. 5. & 6. Add. supr. ib. 23
 Ita Philippus Archidux Austriæ repetitis vicibus ordinasse & ve-
 tuuisse dicitur, ne quis exspectativas vel provisiones Apostolicas,
 antequam illæ in Consilio visa et executioni destinatae fuerint,
 super beneficiis in suis ditionibus constitutis, sub poena amissionis

&

& banni &c. exequendas curaret, &c. Chock d. l. num. 19. Dn. Herm. d. cap. u. num. 10. Add. Wehner. in Obs. Pract. d. l. in voc. Panisbrief. ubi ait, daß Bischoff Melchior zu Würzburg anno 1548. Domini. Invocavit, solche Panisbrief verbotten, daß vñ sein Consens und Verwilligung dieselbe bey den Stiften und Klöstern keine Kraft haben sollen.

QUÆSTIO VI.

An Imperator, post Pacificationem Passavensem, Jure primariarum precum in Collegiis Augustinæ Confessionis uti queat?

XXXV.

Olim varie hæc quæstio agita fuit inter Pontificios & Augustanos JCtos; quorum illi affirmativam, hi fere negativam tuebantur. Horum fundamenta extant in Confsl. quodam, ad requisit. Episc. Camin. a Dn. Joach. Willero ICto, & Cameræ Imperialis Assessore, Matth. Stephani de Jurisd. lib. 3. part. I. cap. 4. n. 20. cum Imperator in Capitulo Colbergensi Jus Precum primariarum exercere intendisset, conscripto. ap. Wehn. in Observ. pract. in voc. Panisbrief. Stephan. d. l. n. 21. Ratio (1) quod Imperator ex concessione Pontificis, non vero jure proprio primarias Preces habeat; omnino autem jurisdictionem Pontificiam in A. C. Ecclesiis per Trans. Passav. esse sublatam &c. (2) Executionem dictarum Precum Archiepiscopo & Episcopo M. & S. esse commissam, ut censura & excommunicatione contra contumaces procederent, contra prælaud. Pac. Relig. (3.) Constitutum esse in d. P. Rel. ut Principes Protest. beneficia Ecclesiastica possideant & retineant quiete & pacifice; quod minime futurum, si Imperator Preces illas primarias usurpaturus esset.

XXXVI. (4.) Permissum esse Protestantibus bona Ecclesiastica in usum scholarum adhibere; quod licitum non foret, si salvum esset jus primariarum Precum. (5.) Imperatorem & Status ita dictos Catholicos Pac. Rel. interpretari, quasi non teneantur A. C. addictis, in suis territoriis, liberum religionis exercitium permitttere. E. idem jus competere A. C. addictis contra Imperatorem & Status Pontificios; adeoque non teneri Duces Pomera-

niae

niæ Precistam non Evangelicū admittere. (6.) In superiorē Germania A. C. addictos pro lubitu bona Ecclesiastica in alios usus convertere, etiam post *Pac. Rel.* nemine, ne Imperatore quidem, contradicente. E. idem licere Protestantibus in Germania inferiore. (7.) Imperatorem in hac causa non posse esse judicem, cum sit pars contrahentium, tanquam Religioni Catholicae addicta, adeoque dissidia circa *Pac. Rel.* nata ad Cameram pertinere.

XXXVII. Quibus tamen non obstantibus etiam ex Nostris tib⁹ nonnulli contraria sententiam amplexi sunt. *Vid. Buxtof. s. ad A. B. conclus. 65. in fin. Reink. lib. 3. class. i. cap. 9. num. 28. & seqq. Klock. part. 1. consil. 4. circ. pr. Schütz. vol. 1. Colleg. I.P. disp. 5. tb. 16. in fin & vol. 2. disp. 4. tb. 13. lit. c. circ. fin. Joh. Henr. Stamler. de Reservat. Imperat. §. 51. n. 4. Dn. Limn. lib. 2. I.P. cap. 9. num. 7. & seqq. Dn. Burgold. in Not. Imper. d. discurs. ii. memb. 2. Dn. Fritsch. de Jur. prim. prec. cap. 4. n. 6. & seqq. moti fere hoc unico arguento, quod Imperator post *Pac. R.* in beneficiis non sublat⁹, omnia jura priora retinuerit, que non exprefſe, vel per bonam consequentiam visa fuerint esse mutata. Ne autem Religio Augustana ex Precib⁹ illis detrimenti quid caperet, optimo consilio inventum, ut, cum a Rudolpho II. Capitulo M. praesentatus esset E. C. ille quidem admissus fuerit; ita tamen, ut antea jurarit, se contra Capituli statuta & exercitium Religionis Aug. nil quidquam moliturum, nec ullum mutandæ religionis jus sibi arrogaturum, neque ullam absolutionem seu relaxationem jurisjurandi prioris a Pontifice vel Imperatore petiturum. *Vid. Limn. d. l. n. 15. & seqq. Dn. Sprenger. in Instit. J. P. lib. 1. cap. 7. in fin. Dn. Burgold. d. l. Dn. Hermes. d. l. n. 13.**

XXXVIII. Hodie omnis illa controversia per J. P. Osnabrugensis decisa; qua Imperator in Ecclesiis Cathedralibus aliisque locis immediatis A. C. addictis jus primariarum Precum adhuc exercere potest, uti ante Pacificationem in possessione fuit; salva tamen religionis libertate. *Vid. supr. tb. 12. Limn. d. l. in Addit. II. n. 8. p. 47. Dn. Fritsch. d. l. &c. in Manual. J. P. d. l. p. 317. & seqq. Dn. Burgold. d. l.* Unde quoque fluit, non quidein solo temporis lapsu jus Imperatoris per præscriptionem tolli, quod res

res meræ facultatis, non utendo tantum, non amittantur, *arg. l.2.*
ff. de via publ. Gail. lib. 2. Observ. 18. n. 4. in fin. & Obs. 60. n. 9.
Chokier. sect. 2. n. 2. & n. 51. Si tamen oppositioni factæ Imperator per legitimum tempus acqueverit, præscribi poterit, *arg. l.2.* *ff. quis 18. in fin. ff. quemadmodum servit. amitt. Gl. in cap. Abbati. 25. in voc. Alciatensem. X. de V. S. Dn. Hermes. d. cap. n. 18.* Idem dicendum de tempore immeoriali, *arg. cap. super. 26.*
vers. præterea. de V. S. Dn. Fritsch. de jur. prim. Prec. cap. 3.
n. fin. & cap. 4. n. 16. & seqq. Add. Chok. d. sect. 2. n. 2. n. 51. & seq.
 Ceterum Innocent. X. P.M. contra Pacificationem illam a. 1648.
*d. 29. Octobris solennissime est protestatus, etiam ob id, quod (ita
 babent verba) hæreticis, uti vocant, A. C. liberum suæ hære-
 seos exercitium in plerisque locis permittitur & locorum pro-
 edificandis ad hunc effectum templis assignatio promittitur,
 ipfisque cum Catholicis ad publica munia & officia ac ad non-
 nullos Archi-Episcopatus, Episcopatus aliasque dignitates &
 beneficia Ecclesiastica, Precumque primariarum, eidem Ferdi-
 nando Regi, in Imperatorem electo a præfata Sede Apostolica
 concessarum, participationem admittuntur &c. *apud Linn. in
 d. Addit. II. ad lib. 1. cap. 12. p. 229. & sq.* Chokier in Schol. d. Prec.
prim. post prefat. qui alibi in Reformatis, uti ait, Ecclesiis, usum
 quoque primariarum Precum obtinere attestatur. *d. l. sect. 4. n. 23.*
 Verum protestationes hujusmodi & contradictiones jure optimo
 maximo pro nullis sunt declaratae. *Capitul. Leopold. art. 2. in fin.**

XL. Sed quia in Episcopatibus aliisque locis immediatis de-
 mun Jus primariarum Precum valere debet. *supr. tbef. 38. &*
infr. tb. 44. queritur, qualia loca sint illa immediata? An v.g.
 illa solum Capitula, quæ absque ullo intermedio Imperatoreni
 agnoscunt? Ita oppido pauca Preces primarias admitterent. *Vid.*
Gail. lib. 1. Obs. 30. n. 9. & de Pignorat. Obs. 7. n. 6. Rectius
 itaque statuitur, non solum Episcopatus immediatos, sed
 etiam Capitula sub illis Episcopatibus comprehensa, huc pertine-
 re; minime vero Episcopatus vel Capitula, quæ sub Imperio non
 immediate, sed sub aliis Principibus aut Statibus sint, aut ab iis-
 dem eximantur; uti recte definitum in *prælaud. Conf. de quo su-*
pratbef. 35. Add. Matth. Stephani *de iuri d. d. lib. 3. part. 1. c.*

4.n.19. & seq. Hujusmodi Episcopatus est Caminenensis in Pomerania, qui a Ducibus Pomeraniae est dotatus & fundatus; cuius Ecclesia, Capitulum & totus districtus immediate in Ducatu Pomeraniae sita sunt, &c. Stephan. *d.l. cap. 9. n.9. & seqq.* Add. Limn. *in Addit. I. ad lib. 4. cap. 7. pag. 485.* ibique *in Addit. II. pag. 27.* & *in Addit. I. ad lib. 5. cap. 7. post. n.31. pag. 814.* Ita Episcopatus Misnenensis ab Electore Saxonie eximitur. Limn. *in d. Addit. I. ad lib. 4. Iur. P. cap. 7. p. 484.* Episcopatus Lebusiensis, Brandenburgensis & Havelbergensis ab Electore Brandenburgico. *Id. d. l. pag. 490.* Episcopatus Gurcensis, Seccaviensis & Lavantinus ab Archi-Ducibus Austriae. *Id. d.l. cap. 7. in Addit. I. pag. 484. & 496.*

QVÆSTIO VII.

Quid ex parte Concedentis requiratur, ut validæ sint Preces primarie?

XL.I.

Non sufficit; constare de certa Concedentis voluntate & potestate, nisi reliqua quoque in persona Concedentis sese recte habeant. Ubi (1.) Quæritur, *An requiratur, coronatum esse Imperatorem, an vero sufficiat esse electum?* Prius dicetidum videtur ex iis, quæ supra *tb. 3. & 30.* dicta sunt. Add. Freher. *in Not. ad P. de Andl. lib. 2. cap. 6. in voc. receptus in fratrem. pag. 179.* Facit, quod alii confirmationem Pontificis necessariam esse afferant, quæ per actum coronationis ab Eodem facta indicetur. Dn. Chokier *de jur. primar. Prec. Sect. 1. n. 22. & seq.* Sed posterius magis probatur. Vid. Dn. Fritsch. *de jur. primar. Prec. cap. 2. n. 48.* Electio namque omnia jura Imperatori tribuit, & que uti alias successio, *arg. can. 1. dist. 23. vers. plane. cap. fin. de sentent. excommun. in Extrav. comm. Reinking. de Reg. Secul. lib. 1. class. 3. cap. 7. n. 4.* Dn. Becker *in Synop. I. P. lib. 2. cap. 4. p. m. 68.* Et acta atque gesta omnia ab Imperatore legitime electo ante coronationem perinde rata ac firma sunt, ac si post coronationem celebrata fuissent. *arg. I. und dieweil. rit. 2. A. B. Gl. in can. legitimus. 24. in voc. Imperatorem. dist. 93.* Reinking. *d.l. n. 5. & seqq.*

XLII.

XLII. Et quanquam sint, qui strenue defendant, ante confirmationem Pontificis Imperatori non licere Precibus uti; quod ante eam administrare Imperium nequeat. *Vid. Gl. ad l. fin. in fin. in voc. infulas. C. de quadr. prescript. ibique Salicet. n. 9. Card. Tuschus in conclus. Practic. lit. I. conclus. 39. Azorius in Inſtit. Moral. lib. io. part. 2. cap. 6.* Tamen alii contrarium defendunt. *Gl. in Clem. un. Romani §. eidem in voc. Reges de iurejur. Caſtald. de Imperat. quest. 46. Ant. Corſet. de potest. Reg. part. 5. num. 8. & 9. Add. Tusch. d. conclus. n. 18. Azor. d. cap. 6. vers. in hac quaſtione. & cap. 5. vers. Quæres Vid. ſupr. tbeſ. 14.* Et ipſe Dn. Chokier mavult quaſtione illam proponere, quam decidere. *d. l. ſect. 2. n. 12. vers. Duodecimo.* Procul dubio non tam veritatis amore, quam metu reverentiali. Nam cum Ferd. II. Sacré Sedi obedientiam praestitiffe, ministerio Ducis Savelli retulifſet. *d. l. ſect. 1. n. 18. in fin.* paulo post, quaſi retractans, ait devotionem & reverentiam ſive obedientiam. *d. l. n. 21. Add. Eund. n. 11. in fin. et ſupr. d. tb. 14. in fin.* Forte propter d. cauſam Dn. Hermes quoque ſe continent, dum propter rationes hinc inde equaliter ponderantes intellectum ſeuum capivare, dicit in Fafc. I. P. cap. u. n. 25. & tamen ſlatim n. ſeq. ex vero negat, Papam facultatem Precum Imperatori confeſſam, revocare poſſe.

XLIII. (2.) Dirigi debent Preces ad veros Collatores, ſive Collatrices; unde formula illa *conjunctionem vel diviſim;* que id operatur, ut ſi forte ſinguli ex Canoniciſ ſuſtentiis confeſſi, ut moris eſt in diversis Collegiis, ubi ex ordine ſinguli diem habeant in mense nominandi ad vacantem præbendam ſuo die. Dn. Hermes. *d. l. cap. II. n. 44.* poſtmodum excipere non poſſint. *arg. cap. cum in illis. 16. in fin. & cap. fin. de præbend. in 6.* puta, fi id faciant nomine Capituli, velut Canonici. Nam ſi ex alia ratione vel dignitate id fiat, ſecus eſt. *Gl. & DD. in d. cap. fin.* Unde præſtat Preces ſeu nominationes dirigi ad Praepofitum, Decanum, Capitulum, ſingulosque Canonicos et personas Eccleſiæ & dignitates. Chokier *d. l. ſect. 2. n. 40. & ſect. 3. n. 27.* Dn. Hermes *d. n. 44.* Quid ſi collatio ſpectet ad Epifcopum & Capitulum; an

Sufficiet Preces tantum Prælato insinuari? Ita docet Chokier *d. n. 40.* quod intelligendum, si ad illos spectet collatio communiter. Nam si uterque in solidum conferant; utrinque facienda insinuatio. *Vid. Cosimus Guismier in pragmat. sanct. Caroli VII. G. R. tit. de collationibus. §. statut. in voc. spectat. p. 369.*

XLIV. (3) Volunt DD. Preces illas Imperatorum sibi tantum locum vindicare in omnibus provinciis, civitatibus, oppidis & territoriis, comprehensis sub *Concord. Nat. Germ.* inter Frid. III. Imperatorem & Nicol. V. P. M. initis; minime itaque in Italia, imo ne in Ducatu quidein Mediolanensi. Chokier *d. l. in Proœm. n. 13. § n. 3.* Dn. Hermes *d. cap. u. n. 31.* Sed rectius statuimus, ad omnia Imperii loca, immediata tamen, eadem pertinere. Wehn, *in Obs. pract. in voc. Panisbrief. circa pr. ibi: Kloster oder Stift, so von demselben zu Lehen gehen.* Add. *Supr. th. 38. & 40.* Quanquam forte usus per solam Germaniam observetur. *Vid. supr. th. 2. & seqq. & th. 15.* Quid dicimus de iis locis, que olim fuerunt Imperii, sed nunc in alterius dominium translata? In illis primarias Preces adhuc admittendas esse, & singulatim in civitate Cameracensi & Metensi tradit Chokier *d. l.* etiam in Episcopatibus Metensi, Tullensi & Verdunensi, licet Coronæ Galliae perpetuo & irrevocabiliter incorporatis, docet Dn. Hermes *d. cap. u. n. 31.* Fritsch *d. l. cap. 4. num. 15. in fin.* quod nobis minime probatur. Optime Lud. Gomez Preces, *inquit,* Imperatoris concessæ per totum Imperium Romanum, non comprehendunt beneficia vacanta in civitate Novarie, licet sit de directo dominio Imperatoris; quia requiritur, ut omni casu subsit. *in Decis. Rot. Rom. 18.* Et alibi Chokier, quasi sui immemor, Preces extra Imperium non extendi, etiam si beneficia annexa sint Imperii, aut Collator subsit Imperio, bene docet. *Sect. 2. n. 18. & n. 20. & seq.* Ita Dn. Hermes quoque Preces non habere vim in aliis regnis & dominiis tradit. *d. l. n. 28. in pr. & seq.*

XLV. (4) Singulare hoc est, quod seinel tantum Precibus Imperioris Collator onerari potest a singulis Imp. arg. *cap. mandatum. 38. de rescript. can. nunc vero. 20. cauf. 9. quest. 3.* *Vid. supr. th. 2. & seqq. th. 19. & 20.* Chokier *d. l. sect. 1. n. 24. & sect. 2. n. 38. & 43.* Poterit tamen Imperator uno contextu quem-

quempiam nominare ad plura beneficia; quod fieri solet, non ut omnia illa beneficia impetranti concedantur, sed ut citius ex pluribus unum vacet. Gratian. *Discept. forens. cap. 474. n. 20.* & seqq. etiam si illa in diversis Ecclesiis sint constituta, modo fiat eodem tempore. Nam alias quaelibet nominatio aliud diploma requirit. Acceptatione autem unius beneficij reliqua consumuntur. *arg. l. boves. 89. §. 1. de V. S.* Chokier *d. l. fact. 3. n. 2.* & seqq. Sedanne Precista nouas Preces obtinere poterit in alia Ecclesia? Dubitatum quidem olim de eo fuit, affirmativa tamen postea placuit. Chokier *d. l. n. 4.* & seqq. *junct. num. 16.* & seq. Gratian. *d. l. n. 23.* & seq.

XLVI. Quid si Canonicatus vacet, cui v. g. Scholastria sit adjuncta; an Precista, qui solum Canonicatum adeptus est, utrumque autem acceptavit; illam quoque petere poterit? Aff. si in literis Cæfareis ponatur, Canonicatum cum præbenda, dignitate seu personatu, administratione vel officio in una Ecclesia pro unico duntaxat beneficio esse computanda. *Vid.* Chokier *d. l. fact. 3. n. 26.* & seqq. & *infr. tb. 48.* & 51. Quid si Imperator hodie uni, eras alteri Preces promittat, & posterior solenni ritu diploma expediri curet, an priori præferetur? N. *arg. l. sancimus. 34. in fin. pr. C. de donat. can. Institutionis 7. cauf. 25. quest. 2.* Clement. 2. §. nos etenim de sepultur. Chokier *d. l. fact. 2. n. 4.* Dn. Hermes *cap. ii. n. 18.* Add. *infr. tb. 66.* & 71. Sed poteritne Cæsar nominationi apponere conditionem? N. *arg. cap. quæsum. 5. de rer. permul. cap. 2. de elect. in 6.* quod intelligendum de expressa; nam de tacita non dubitatur. *arg. cap. de multa. 28.* *de præbend.* v. g. ut Precista sit habilis tam quoad jus commune, quam statutarium. Hermes *d. cap. ii. n. 27.* Add. *infr. tb. 56.* & sq.

XLVII. Sed annon Rex Romanorum, postquam uti Imperator coronatus est, iterum Preces concedere poterit? Ita docere videtur *diploma Wenceslai Imp. ad Rupert. Palatinum, ibi:* Et, si divina Nobis suffragante gratia, ad apicem Imperialis culminis fuerimus sublimati, voluiimus & Tibi favorabiliter concedimus tenore præsentium, quod Tu Preces primariæ ratione susceptionis Imperialis coronationis Nobis competentes, et iam porrigerem vales in diëtis Ecclesiis, omnimoda forma &

„jure, sicut de primariis Precibus ratione Regiae coronationis no-
“stræ superius est expressum. ap. Goldast. tom. i. *Constit. Imperial.* p. 375. Freher. in *Not. ad P. de Andl. lib. 2. cap. 6. in voc. Receptus infratrem* pag. 179. Dn. Fritsch. d. l. cap. 3. num. 14. Quo inclinat Klock. part. i. consil. 4. in *Addit. post n. 61.* Dn. Fritsch. d. l. cap. 2. n. 40. Nobis vero Saturnina illa sententia apparet; quam tamen in medio nunc saltem relinquimus. Add. Speidel. in *Observat. lit. P. n. 4. in voc. Panisbrief. & supr. th. 13.*

QVÆSTIO VIII.

*Qualia beneficia ad Preces primarias
pertineant?*

XLVIII.

Exprimuntur illa per formulam Precum primariarum, his verbis: „jus competit, Preces primarias ad omnes & fin-
„gulos Beneficiorum Ecclesiasticorum Collatores, Collatrices,
„Capitula, Conventus & Collegia ac personas alias, de illis quo-
„cunque modo disponendi jus habentes, per universum
„Romanum Imperium constitutas, dandi, concedendi & decer-
„nendi pro personis idoneis & Nobis gratis, ad consequendum
„beneficia Ecclesiastica cum cura & sine cura, tam secularia,
„quam regularia, etiamsi Canonicatus & præbendæ, dignitates,
„personatus, administrationes vel officia fuerint in collegiata,
„Cathedrali vel Metropolitana Ecclesia; etiamsi ad ea consueve-
„rint per electionem assumi, ad Collatorum, Collaticum, Capi-
„tulorum, Collegiorum sive Conventuum, ad personarum præ-
„dictarum collationem, provisionem, electionem, nominatio-
„nem, præsentationem seu quamlibet aliam ordinationem, con-
„junctionem vel divisim, spectantia, (Canonicatu nihilominus &
„præbenda cum dignitate, personatu, administratione, vel offi-
„cio, etiam ex persona plurium successive vacantibus, pro uno
„computatis beneficio) &c. ap. Paurmfeist. *de jurisd. lib. 2. cap. 4. n. 51.* Chokier *de jur. prim. Prec. in Proem. n. 12.* Dn. a Vorburg. *in parat. I. Can. class. 8. pag. 706.*

XLIX. Ubi notandum (1) ad Preces primarias non pertine-

re Episcopatus; quod appellatione beneficii dignitas Episcopalis non contineatur, nisi specialiter fuerit expressa. *arg. cap. venerabilis. 37. X. de præbend. Gl. in cap. 2. de præbend. in 6.* Nic. de Milis in *Repert. lit. G. vers. gratia facta ad dignitates.* Matth. Stephani de *Iurisd. lib. 3. part. 1. cap. 14. n. 1.* & seqq. Idem dicendum de beneficiis curatis. *arg. cap. cum in illis. 16. X. de præbend. in 6.* de iis, ad quæ per electionem Beneficiarii assumuntur. *d. cap. 16. vers. illis vero.* de beneficiis Cathedralium vel Metropolitanarum Ecclesiarum. *arg. cap. quamvis 4. de præbend. in 6.* vel Regularium. *arg. cap. cum de beneficio. 5. eod.* Etsi autem in formulis Preccum intentio fiat dignitatum in genere &c. tamen per indulsum Pontificis, ad maiorem abundantiam, quoque eximuntur ipsæ dignitates in Cathedralibus & Metropolitanis Ecclesiis post Pontificales majores; ut & in Collegiatis principales; quippe quæ alias vel sine speciali mentione essent exceptæ. *per d. cap. quamvis. 4. vers. quamquam. de præbend. in 6.* Chokier *d. l. sect. 2. n. 30. in fin. & n. 36. & seqq.* Dn. Hermes in *Fascic. Jur. P. d. cap. n. num. 43.*

L. (2) Differentiam esse inter collationem, præsentationem & institutionem; unde si cui de beneficio ad alicujus collationem spectante provideri mandetur, de illo, quod ad ejus præsentationem vel institutionem pertinet, provideri non posse; quod rescripta sunt stricti juris. *d. cap. 16. vers. cum autem X. de præbend. d. cap. 4. eod. in 6.* Verbum autem provisionis generalius est, quam collationis, cum omnes modos contineat, per quos Ecclesiæ provideatur; puta nominationem, postulationem, electionem, præsentationem, confirmationem, institutionem & collationem. *Gl. in Clem. fin. in voc. provisioni. de elect. Clem. auditor. 3. de rescript.* Chokier *d. sect. 2. n. 38.* ubi idem de verbo dispositionis tradit. *arg. Clem. un. ibique Gl. in voc. dispositionem. de suppl. neglig. Pralat.*

LI. (3) Differentiam esse inter dignitates, personatus & officia, *arg. cap. de multo. 28. X. de præbend. cap. 1. de constit. in 6. d. cap. 16. de præbend. in 6.* Nam dignitatem propriæ ajunt esse administrationem rerum Ecclesiasticarum cum jurisdictione vel minima; qualis sit in Prioribus & Rectoribus, Archi-Diaco-

nis,

nis, Archi-Presbyteris &c. Personatum esse quandam prærogativam in Ecclesia sine jurisdictione, ut habere stallum honorificum in choro & optiones in Capitulo, in processionibus, in vocibus dandis & similibus plus, quam alias sui Ordinis Canonicos, & non tanquam alias in dignitate constitutos: Officium vero esse administrationem rerum Ecclesiasticarum sine jurisdictione, quale sit in Syndicis, Castaldis, Secretariis &c. *Vid. Joh. de Selva de Beneficiis part. 1. quest. 2. num. 57. Et seqq.* Flam. Paris. *de Resign. Benefic. lib. 2. quest. 1. n. 78. Et seqq.* Dn. Chokier *d. l. sect. 2. n. 29. Et seqq.* Et hæc officia, quæ sc. in Laicos cadunt, Precibus minime subjacent; quæ vero Ecclesiastica sunt. v. g. Thesauraria, Sacraria, Primiceriatus &c. in iis secus est. *arg. cap. cum accessissent 8. de Constit. cap. 2. vers. cum vero. de concess. præbend.* Chokier *d. l. n. 33.* Dn. Hermes *d. l. cap. ii. n. 33. Add. supr. tb. 46.*

LII. (4) Neque Precibus quoque comprehenduntur Hospitalia, nisi aperte hoc cautum. *Clem. 2. de præbend.* neque beneficia manualia & ad lubitum amovibilia. Staphil. *de Liter. Gratiae tit. Nona forma. n. 40. Et seqq. Add. Joach. Stephan. Institut. Iur. Canon. lib. 1. cap. 7. n. 49.* neque præstimonia, quæ dantur Scholaribus studiorum gratia. *arg. c. quamvis. 4. de præbend. in 6. Staphil. d. l. tit. de qualit. s. stat. benefic. in pr. n. 5.* Chokier *d. l. sect. 2. num. 24. conclus. 6.* neque beneficia monocularia, si quando Collator unum tantum beneficium conferre potest; cum is de munus Collator Precibus deferre teneatur, qui saltem quatuor beneficia conferre potest. Chokier *d. n. 24. conclus. 12. Et n. 18. Et num. 95.* Nic. de Milis *in Report. lit. G. vers. gratia, per quam mandatur p. 178.* Dn. Hermes *d. l. n. 39.* Et quidein in Imperio, nam si forte quedam alibi conferat, non tenetur. Dn. Hermes *d. l. n. 40. Et 42.* Quid si beneficia vacatura indultu Superiorum ad certum tempus sint affecta vel fabricæ vel mensæ Episcopali, (uti statutum est in Ecclesia Aquensi, ut fructus intra biennium pertineant ad fabricam & hæredes defuncti. Chokier *d. l. sect. 4. n. 62.*) an audietur Precista? Ita videtur, modo tempus præfixum, quantum ad fructus expectet. *arg. cap. cum accessissent 8. X. de Constit. Fac. cap. Si propter 10. de*

de rescript. in 6. cap. pro illorum. 22. X. de prabend. Chokier d. l. sect. 2. n. 24. *conclus. 10. & d. sect. 4. n. 62. & seqq.* Hermes d. l. n. 34. Quod si autem suppressio ista, Imperatoris consensu facta non sit, Precibus obstante non poterit. *Stamler de Reservat.* §. 51. num. 6. *Besold. in Thesaur. Pract. lit. P. n. 45. in voc. Primaria Preces vers. Statuta.* ubi hac de re consilium elegans producit; quod etiam habetur ap Klock. part. i. consil. 4. in fin. Dn. Fritsch. *de jur. prim. Prec. in Mantiſſ. 4. p. m. 426.* Sed an beneficia patronatus Precibus primariis sunt obnoxia? Aff. Si illa sint juris Patronatus Ecclesiastici; secus autem, si sint Laici vel mixti, *Gl. in Clem. 2. in voc. presentare. de jur. patr. Gl. in cap. dilectus. 6. in voc. concessione. X. de offic. Legat.* Chokier d. sect. 2. num. 39. Dn. Hermes, d. l. n. 32.

LIII. (5) Prater communem vacationis medium, qui est abitus. Flam. Paris. *de Resignat. Benefic. lib. i. quæſt. 4. num. 3. & seqq.* si beneficia ipso jure vacent, v. g. per matrimonium, ingressum religionis, promotionem &c. Precibus primariis locum esse. *Gl. in cap. si propter 10. in voc. vacabunt. de rescript. in 6.* Chokier d. l. sect. 4. n. 26. Imo per delictum affassiniij, heresim, simoniacæ &c. Chokier d. l. sect. 2. n. 14. Dn. Hermes d. cap. ii. n. 45. Non item, si vacantia sint ex causa permutationis, atque ita beneficia conditionaliter resignantur. *cap. un. de rer. permutat. in 6.* Flam. Paris. d. quæſt. 4. n. 28. Staphil. *de Liter. Graecia tit. de variis modis vacationum. n. 20.* Dn. Hermes d. l. num. 35. Nam si permutatione libere fiat & simpliciter, forte ratione incompatibilitatis duorum Canoniciatum; aliud dicendum erit, *Gl. in d. c. 10. in voc. vacabunt. de rescript. in 6.* Alex. Monet. *de Optione cap. 3. quæſt 5. n. 94. & seqq.* Chokier d. l. sect. 2. n. 29. *conclus. 8.* Sed anne Preces etiam afficiunt menses non Papales, v. g. Februarium, Aprilem, Junium, Augustum, Octobrem, Decembrem? Dubitandi ratio, quod Pontifex in *Concordatis Nat. German.* menses illos ordinariis Collatoribus reservaverit, absque omni exceptione, non obstantibus quibuscunque &c. Verum recte affirmativam, etiam ex principiis domesticis, late defendit Chokier d. l. sect. 4. n. 21. & 23. & sect. 3. num. 27. Add. Klock. part. i. consil. 4. n. 25. 35. & seqq. Stamler

E

de

de Reservat. §. 51. n. 5. in fin. Dn. Fritsch. d. l. cap. 5. num. 10. & seqq. Dn. Hermes d. l. num. 47.

LIV. Sed Q. an. ad beneficia Pontifici reservata Preces Cæsareæ pertineant? Et illa quidem, de quibus *in Extravag. ad Regimen. 13.* v. g. Capellanorum Papæ & aliorum Officialium Romanæ Curiaz, eorumque qui decadunt in Romana Curia vel locis, a d. Curia non ultra duas diætas distantibus &c, excipiuntur; quod Pontifex indultu suo ea diserte eximat, ibi: *Alias, quam per constitutionem ad Regimen &c. reliqua vero miniine, scil. quæ reservantur in Extravag. Execrabilis. 4. de præbend. & dignitat. arg. cap. nonne. 5. X. de præsumpt. cap. ad audientiam. 12. in fin. X. de decim. I. quæsum. 12. §. idem 43. ff. de instrument. legat. Chokier d. l. sect. 4. n. 43. Dn. Hermes d. l. n. 36.* Ita, cum Pontifex ad se legitime devoluta excipiat. *cap. cum nostris 6. X. de conc. præbend. cap. unic. vers. porro. X. ut Ecclesiast. benefic. si devolutio ad alium immediate Superiorem, v. g. a Decano vel Capitulo ad Episcopum fiat, Precibus erunt obnoxia. arg. cap. ex parte 10. de concess. præbend. Chokier d. sect. 4. n. 51. Dn. Hermes d. l. n. 37. Add. Chock. d. l. sect. 5. per tot. ubi de clausulis Non obstantiarum, quibus Imperatoriaz Preces ab ipso Pontifice contra refractarios Collatores egregie muniantur, prolixe agit; ad quas Imp. in suis quoque Precibus identidem eos remittit. Vid. infr. th. 65.*

LV. Quid si Precista jam in eadem Ecclesia alia habeat beneficia? Resp. Neque illa impedimento esse Precibus primariis, modo sine dispensatione simul obtineri queant; uti sunt dissimilia, v. g. Dignitates & Canonicatus, Beneficium curatum & simplex, Canonicatus & Capellania, Chokier *d. l. sect. 4. n. 45.* Dn. Hermes *d. l. n. 66.* Censetur autem ejusdem esse Ecclesiæ, quod intra septa illius est v. g. in Capella, clauistro, cœmiterio, &c. *arg. l. adiuncta. 139. ff. de V. S. Nic. de Milis in Repert. lit G. vers. gratiam habens acceptandi p. 179.* Chokier *d. l. num. 46.* Dn. Hermes *d. l. n. 65.* Sed & eujusunque annui valoris beneficia hoc referenda, nisi forte privilegio Collator sit munitus; uti in Diœcesi Leodiensi; ubi ex privilegio Pontificis & Cæsarum, si Beneficii fructus non excedant 2. marcas argentii; liberum id

relin-

relinquitur Ordinariis, & sub gratiis minime continetur. Chokier d. l. n. 55. & seqq. Si dubitetur, an beneficia cadant sub gratiis; cui probatio imponenda? Vid. Decis. Rot. divers. Auditor. part. i. decis. 36. n. 6. & part. 3. lib. 3. decis. 1128.

QUÆSTIO IX.

Quid in recipiente seu Precista requiratur?

LVI.

Precistæ vel Collatarii grati omnino esse debent & idonei. Ita namque formula: „Esi Nos ad Romani Imperii fastigium enectos titulisque Augusti & Regio diadematè decoratos sumus“ ma semper ope niti decet, omnia S. R. I. intemerata jura & consuetudines laudabiles conservare; par est tamen, ut hoc diligenter studio præstemos, si quando integritate vitæ & morum probitate aliisque virtutibus insignitos meritis beneficiis & dignis honoribus afficiendos arbitramur &c.“ Vid. supr. tb. 48. Requiruntur autem in promovendis scientia, ætas, mores &ordo. Gl. in cap. si pro Clericis. 8. in voc. aliis, de præbend. in 6. Staphil. de Grat. & expect. in pr. vers. Noniforma. n. 25. & seqq. Faciunt huc Versiculi Canonistarum:

Quatuor Ecclesiæ portis intratur ad omnes,

Cesaris & Simonis, sanguinis atque DEI.

Prima patet magnis, sed numis altera, charis

Tertia; sed paucis quarta patere solet.

ap. Ant. Timoth. in Not. ad Instit. Iur. Can. Lancellot. de elect. lib. i. tit. 6. in voc. electio. Quæritur itaque, an v. g. cœci, surdi, muti aut aliqua parte corporis vitiati Precum primiarum capaces sint? Aff. id videtur induluum Pontificium, quippe quod indistincte & generaliter de singulis personis agit. Sed verius est, si beneficium Ordini sit adjunctum, incapaces esse illos, nisi accedat dispensatio Pontificis. Vid. Chokier in Schol. ad Prec. Prim. sect. 2. n. 41. & sect. 5. §. 2. n. 44. Dn. Hermes in Fasic. I. P. cap. ii. n. 53. Nam hic solus in irregularitate, quæ ex corporis vitio oritur, dispensat. arg. cap. i. de sent. & re jud. in 6. Covarruv. Relat. in Clem. si furiosus, unic. de homicid. part. i. in pr. num. 7. Quanquam si deformitas tanta sit, quæ scandalum

maximum generet apud Christianam plebem, id fieri non soleat. Covarruv. d. l. Quid si Precista sit illegitimus? Carebit Precibus, nisi legitimatio doceatur, arg. c. i. & 2. de fil. presbyt. in 6. Staphil. d. vers. Nona forma. n. 30. Dn. Hermes n. 56. In nostris Ecclesiis sufficit, si praesentatus idoneus sit, 1. ratione fidei & doctrinæ, quam profitetur, 2. ratione vita, ut sit integræ existimationis, honestæ & inculpatæ conversationis, cui morum elegantia & literarum scientia suffragetur. Reinking. lib. 3. class. 1. cap. 9. n. 21. & 29.

LVII. Quod si Precista ad beneficia curata nominetur, non aliter insituuntur, quam prævio examine a locorum Ordinariis digni fuerint reperti. Concil. Trident. Sess. 7. cap. 13. & Sess. 18. cap. 18. Chokier d. l. sect. 2. n. 25. in fin. In aliis quoque beneficiis Precista satisfacere debet juri communii vel statutario. Vid. supr. tb. 12. Ita si beneficium sit regulare, Precista quoque regularis vel religiosus esse debet, arg. cap. cum de beneficio 5. de praebend. in 6. Chokier d. l. n. 27. Ita si in Ecclesia omnes debent esse Comites, Nobiles vel Doctores, vel biennale aut triennale studium in Academia approbata continuasse, non poterit nominari istis qualitatibus carens, Dn. Hermes in Fas. Iur. Publ. d. cap. 11. n. 24. Dn. Fritsch. de jur. prim. Prec. cap. 5. n. 1. Idem est, si ad beneficium vacans in Augustana Ecclesia nominetur Pontificius. Matth. Stephan. lib. 3. part. 1. cap. 4. n. 20.

LVIII. Unde Rescriptis ideo conditio illa adjici solet, si dignus existat ad beneficium Ecclesiasticum obtinendum, arg. cap. cum adeo. 17. X. de rescript. cap. fin. X. de presump. Quod si clausula illa non adjiciatur, semper tamen subintelligitur, arg. cap. causam. quæst. 8. X. de elect. Gl. in Clem. unic. de officio jud. delegat. Clem. unic. de concess. praebend. Quin imo, si Imperator scribat pro notorie indigno, & indignitas ista tanta sit, quæ absque peccato vel scandalo tolerari nequeat, non parendum ajunt DD. arg. cap. si quando 5. X. de rescript. cap. grave 29. X. de praebend. junct. can. 2. dist. 40. can. qui refutat. 94. caus. 11. quæst. 3. Guismier ad Sanct. Pragmat. tit. de collat. §. dum aurem. in voc. idonei pag. 243. Add. Reinking. d. l. n. 62. & 74. Quilibet autem idoneus praesunxit; unde qui contrarium assert,

rit, id probare tenebitur, cap. fin. X. de p̄fsumt. cap. un. de seru-
tin Staphil. d. vers. Nona forma. num. 23. & seqq.

LIX. Sedanne, sicuti Preces non capiunt beneficia extra Imperium sita, eodem modo Precista alienigenæ excludentur? Id quidem honestum & utile ajunt. *Vid. Staphil. d. l. n. 39.* unde libentius pro ciuitibus hæ gratia concedi solent, *arg. can. i. dift. 70.* *L. in Ecclesiis, II. C. de Episc. & Cler.* Nisi tamen statuto aliter cautum, fecus dicendum erit, Chokier. *d. l. sect. 2. num. 22.* Sufficit itaque in Precista, si, positis reliquis terminis habilibus, Preces rite insinuat, & postmodum beneficium vacans acceptat. Chokier *d. l. sect. 4. n. 11. & num. 14.* Insinuatio autem ideo necessaria, ut sciant Collatores, Precibus Cæsareis aliquem esse nominatum, sibique adeo ordinariam conferendi beneficij viam esse praeculsum, Chokier *d. sect. 4. n. 89.* Dn. Hermes *d. l. n. 48.* Nam si interea collatio fiat, illa nulla est, Gratian. *Discept. fo-
ren. cap. 478. n. 1.* maxime si in fraudem Precum, præpostere nova collatio fieret, v. g. ante sepulturam defuncti, Gratian. *d. l.
n. 2.* etiam si jam ante alter ille a Capitulo exspectativam habue-
rit, Klock *part. I. confil. 4. n. 59.* Stainler *de Reservat. §. 51. n. 5.*
Add. infr. tb. 65. Indultum autem Pontificis ut insinuetur, ne-
cessarium non est, si jam ante sit notum Imperatorem illo in aliis
Ecclesiis usum fuisse. *arg. eum, qui 31. de R. I. in 6. l. i. §. 1. & §.
intelligatur, 6. de Edil. Edic̄t.* Gratian. *d. num. 2.* Neque vero
Collatores citandi sunt, cum Preces illæ conceduntur, *arg. cap.
cum secundum 16. vers. inde est. X. de prabend. cap. final. X. de
p̄fsumt.* Chokier *d. l. sect. 2. n. 43. in fin.* Nihil autem inter-
est, an Ordinario, an vero illo absente insinuatio fiat ejus Vicario,
Dn. Hermes *d. l. n. 48.* etiam extra dioecesis existenti. *Id. n. 49.*
Si tamen Preces diriguntur Capitulo, coram Capitularibus con-
gregatis illa perficienda. Chokier *d. sect. 4. §. 1. n. 41. & seq.*
Guismier *de tit. de collat. §. statuit. in voc. spectat. pag. 369.*
Dn. Hermes *n. 51.*

LX. Acceptatio beneficij vacantis intra mensem a die noti-
tiaz fieri debet. *arg. Clement. unic. de concess. præbend.* *Vid. for-
mulam Precum Cæsarearum, ibi:* Quod prafatus N. per se vel
procuratorem suum intra mensem a die notæ vacationis duxerit,

rit acceptandum, ap. Chokier in Proam. n. 2. & seq. 41. n. 27. Fritsch. d. l. cap. 5. Dn. Hermes n. 52. & 62. Nota fuisse præsumitur, ex quo ipsa vacatio in loco vel Ecclesia hujusmodi beneficii publice nota fuit, de Clement. unic. in fin. v. g. a die, quo decessor publice sepultus fuit. Chokier d. l. seq. 4. n. 82. Unde, si Precista ignorantiam alleget, non auditur, nisi absentiam alianque justam ignorantiae causam probet, Alex. Monet. de Option. cap. 6. n. 29. & seq. Hermes d. l. n. 58. Acceptare autem beneficium potest, non solum per Procuratorem (qui & Laicus esse potest. Chokier seq. 4. n. 19. Dn. Hermes n. 60.) sed etiam per substitutum, si Procurator speciale mandatum habuit. cap. 1. §. 1. de procur. in 6. Chokier d. seq. 4. n. 27. & seq. Idem est, si inhabilis acceptet & dominus intra tempus ratum habeat, arg. cap. final. de jurejurand. Covarruv. Var. Ref. lib. 3. cap. II. n. 5. Dn. Hermes n. 57.

LXI. Sed an Precista necessario primum beneficium vacaturum acceptare tenetur? Ita est, si formula id velit. cap. si Clericus. u. de præbend. in 6. Si tamen juxta stylum hodiernum dicatur, quodcunque & quandocunque vacaturum; eo casu, neque primum neque alterum, proxime vacans necessario acceptabit; modo singulis vicibus, postquam Preces insinuatæ, per Notarium & testes coram Capitulo de eo protestetur &c. Dn. Hermes d. l. n. 63. ubi præjudicio elegante id firmat. An quoque jus suum alteri cedere poterit, si forte matrimonium contrahere, professionem in Religione facere velit, vel se irregularem agnoscat Precista? Id quidem præjudicio ex W. Sigism. a Vorbburg. in Parat. jur. Can. class. 8. p. m. 718. itidem probat Dn. Hermes d. l. n. 61. Verum agit id de Precibus Archiepiscopalibus, ubi ipsius Concedentis consensus requirebatur; ibi: „ac resignare decre-
„verit, eandemque cessionem, ut eam vobis notam faceremus,
„simul debitam ad eas partitionem, apud vos per præsentes pro-
„moveremus, Precibus apud Nos instituit humilibus &c. ap.
Vorb. d. l. p. 719.

LXII. Quid si Precista detur obstaculum, forte quod Collatores dicant, vacationem in mense ordinario esse factam (sicuti mensis illos Precibus non subjacere, aliqui sunt, qui putant. Vid. supra

Supra tb. 53.) an Beneficiandus posthabita Cæsarea nominatione, quam autem Capitulo insinuaverat, poterit uti collatione sibi ab Ordinario facta, atque ita Capitulum cogere ad conferendum? Id recte affirmat Chokier *scit. 4. num. 68. & scqq.* Dn. Herm. *d. l. n. 72.* Nam & in beneficiis titulum multiplicari convenit, non quidem ut ex utroque jus in beneficio consequatur, *arg. cap. ut quis duas. 25. de elect. in 6.* sed ut se possit defendere ex utroque *cap. post electionem. 7. vers. processu. X. de concess. præbend.* Felin. *in cap. in nostra. 32. num. 2. de rescript.* Add. Decis. *Rox. 49. & 190. in antiqu.*

LXIII. Sed si diploma Imperatorium vel expresse vel tacite certain habilitatem requirat. v. g. ut tunc Decanatus, præbenda Sacerdotalis, Archidiaconatus &c. vacaturus conferatur, si Precista *25. annum ætatis attigerit. arg. Clement. ne in agro. 1. vers. cæterum. de statu Monach.* *cap. cum in cunctis. 7. vers. inferiora. X. de elect.* queritur, quo tempore illa habilitas sit assimilanda, an tempore datarum literarum, an vero collationis? Plurimas hinc inde opiniones de hac unica quæstione collegit Leob. Daller *in disserr. de mandat. Apostol. a n. 1. usque ad 49.* propter dissentientia inter se capitula, *cap. sive tempore. 4. de rescript. in 6. & cap. ei, cui provideri. 39. de præbend. & dignitat. in 6.* & tandem eleganter concludit, sufficere, si tempore vacationis, quo ipsum beneficium conferendum, Precista habilis sit *d. l. n. 50. & scqq.* Dn. Hermes *d. l. num. 55.*

QVÆSTIO X.

*Quomodo Præces primarie Imperatorum
executioni mandandæ?*

LXIV.

Quoniam ordinarii Collatores, qui cane pejus & angue odio habent Precistas, uti loquitur Chokier *in Schol. ad primar. Prec. scit. 2. n. 7. Add. Rebuff. in Prax. benefic. tit. de rescript. informa pauperum. n. 4. p. 93.* Dn. Hermes *in Fas. I. P. cap. II. n. 22. in fin.* non facile parent indulto Imperatoris vel Pontificis, *arg. cap. pro illorum 22. cap. dilectus 27. X. de præbend.* ideo Executores constituuntur, qui illos legitimis remediiis intra mensum.

sem a die factæ requisitionis compellant, arg. cap. cum nostris. 6.
 X. de concess. præbend. Clement. unic. eod. Chokier d. l. sect. 4. in
 pr. Facit formula Imperatoris, ibi: „Quo vero ha Preces nostræ
 „primariæ certioreni consequantur effectum, nominamus & de-
 „putamus autoritate Apostolica, Nobis in hac parte concessa,
 „præsentium tenore Venerabiles NN. & NN. & quemlibet eo-
 „rum in solidum, qui præsentibus literis nostris requisitus fuerit,
 „harum primariarum nostrarum Precum Executores, eisdem
 „per præsentes committentes & mandantes, ut, si forte in con-
 „temtum & præjudicium jurium & consuetudinum Romani
 „Imperii ad parendum hujusmodi Primariis nostris Precibus con-
 „tumaces & rebelles fueritis, tanquam Executores a Nobis deputa-
 „ti, sub pœna gravis indignationis nostræ, quilibet eorum vos rea-
 „liter & cum effectu ad parendum per censuras Ecclesiasticas
 „compellat, aliaque faciat & exequatur juxta traditam sibi in li-
 „teris Apostolicis potestatem &c. Vid. ap. Chokier in Proæm.
 n. 12. Paurmeift. & Vorb. d. l. Datur itaque Precistæ jus implo-
 randi officium Executoris, ut sibi provideat, vel faciat provideri.
 Felin. in cap. in nostra. 32. n. 8. X. de rescript. Chokier d. l. sect. 2.
 num. 3.

LXV. Formulam petitionis in hunc modum, ubi de Imper. privilegio dixerat. *Vid. supr. lib. 15.* pergendo: „Unde in hoc ar-
 ticulo coram me sic libellus conceptus fuit: Coram &c. propo-
 no contra P. quod cum ad priuarias Precum Serenissimi Prin-
 cipis ac Domini N. Regis Romanorum receptus fuerim in Ca-
 nonicum & in fratrem in tali Ecclesia; talis præbenda taliter va-
 cavit, quæ mihi de jure debetur: verum dictus, P. mihi super ea
 de facto quæstionem movet, falso afferens, eam ad se spectare.
 Unde peto per vos, Domine Auditor, dictam præbendam mihi
 assignari & eam ad me jure spectare, sententialiter declarati
 & me in possessionem mitti & mittendum fore decerni ac mis-
 sum defendi, & super ea P. perpetuum silentium imponi &c.
 tradit Speculator lib. 4. part. 3. de præbend. in §. resbat n. 7. &
 ex eo Paurm. lib. 1. de jurisd. cap. 4. n. 60. Add. Joh. Andr. ad
Speculator. d. l. lit. c. Et hi Executores alios Vicarios vel Subexecu-
 tores deputare possunt, cum habeant jurisdictionem delegatam
 Prin-

Principe arg. *I. a iudice 5. C. de judic. cap. final. X. de Offic. Iud. delegat.* Dn. Hermes *d. l. n. 69. & seq.* qui si ante executionem moriantur; vel ad Delegantem recurrendum erit, vel si iis sub nomine dignitatis negotium commissum, ad Successores. arg. cap. quoniam *14. de tit. Fac. cap. si gratiose 5. de rescript. in 6.* Besold, *in Thesaur. Praet. lit. p. n. 45. in voc. Primariae Preces. vers. derhalben.* Chokier *d. l. secūt. 4. n. 15.* Dn. Hermes *d. l. n. 71.* Dn. Fritsch, *de jur. prim. Prec. in Mantissa IV.* Quid si Precista non acceptaverit intra mensem, an postea audietur? Minime, arg. c. *statutum 3. de præbend. in 6.* etiam si res adhuc sit integra, & beneficium vacans alteri nondum collatum. Obstat namque forma mandati, que exakte attendenda. arg. cap. cum dilecta. 22. *in fin. X. de rescript. I. diligenter 5. in pr. ff. mandat,* maxime in beneficialibus. arg. *is cui. 19. cap. cum in illis 16. vers. cum autem de præbend. in 6. Gl. in d. Clem. un. in voc. infra mensem. de concess. præbend. Staphil. de Grat. & expectativ. tit. de vi & effect. clausul. vers. successive n. 16. & seqq.* Dn. Hermes *d. cap. u. n. 62.* Si tamen tempore congruo acceptatum fuerit, intra alterum mensem a die acceptationis, ab Executore de beneficio providendum esse Precistar, docet Staphil. *d. l. num. 25.* Quod si ergo Collatores ab Executoribus requisiti intra mensem contumaces fuerint, omnibus privilegiis Imperialibus & beneficiis Ecclesiasticis privantur. Chock *secūt. 5. §. 3. n. 2.* uti formula expresse innuit; ibi: Contumacia vero vestra aut contemnitu (quod absit)“ per mensem continuum a die requisitionis numerandum, vos“ omnibus & singulis privilegiis, gratiis, libertatibus a Romano“ rum Imperatoribus & Regibus, ut et a Nobis & aliis Prædecesso“ ribus nostris vobis concessis, noveritis eo ipso privatos &c. Vid.“ ap. Choek. Paurmeist. & Vorburg. *dd. ll.* Quid si interea temporis Ordinarius alii beneficium conferat? Non valebit, etiam si forte Precista non rite acceptet. arg. *de Clement. unic. vers. secus.* Unde nova opus est collatione, arg. cap. penult. *X. de elect. Staphil. d. §. successive n. 1. & seqq.* Add. *súpr. th. 59.*

LXVI. Executores autem frivolis Collatorum exceptionibus neglectis, Precistar vacans beneficium assignare debent. arg. *d. cap. 6. X. de concess. præbend. cap. dilectus 39. X. de prætend.*

F

Cho-

Chokier *scit. 4. n. 3. 75.* & seqq. vel per censuram Ecclesiasticam eos compellere, ut eidem de beneficio vacante provideant; ponendo scilicet eum in quieta & pacifica possessione, stallum in Choro & locum in Capitulo assignando, cum plenitudine juris Canonicalis & fructuum perceptione, qualibet contradictione cessante. *Vid. formulam Precum d. I. Dn. Hermes d. cap. II. n. 62.* & 67. Si vero Collatores ex justa causa contradicunt, neque parent literis executoriis, excommunicari nequeunt. *arg. cap. causam, que 18. ibique Felin. de rescript. n. 9. Chok. d. scit. 4. n. 72.* & seqq. n. 202. & seqq. *Sect. 5. §. 3. n. 4. 10.* & seqq. Dn. Herm. d. I. n. 67. Si autem duo Precista in una data concurrant; Q. quis preferendus? Resp. (1) is, qui horam priorem docuerit. Felin. in *cap. pastoralis* 24. vers. ratione unius horae n. 5. X. de rescr. (2) qui prior in possessione. *arg. cap. ex literis 3. de prob.* (3) qui prior in album Precistarum pro more in Cancellaria Cæfaris est receptus. *arg. cap. si quis 46. in pr. de elect. in 6.* (4) qui prior representat diplomata Cæfareum. *Decis. Rot. Rom. iwo. in antiquior. Felin. in cap. Capitulum S. Crucis 30. in pr. & n. 5. vers. Fallit. de rescript.* (5) in cuius diplomate inserta est clausula motu proprio *arg. cap. si pluribus 24. de prebend. in 6.* vel clausula: *etiam se alteri contulerimus.* Chokier d. I. scit. 2. n. 5. Dn. Hermes d. I. n. 67. Si nihil ex his appareat, consulendum est Cæsar, qui gratiam dedit. *arg. I. i. C. de LL.* Chokier & Hermes d. I. Add. supr. tb. 46. Quid si Imperator & is, qui ejus vices obit, eodem tempore Preces conferant? Imperatoris nominatio præfetur. *arg. cap. si a sede 31. de prebend. in 6.* Chokier d. I. vers. *tertia conclusio.* Hermes d. I. n. 20.

LXVII. Apparet itaque, quid statuendum de opinione *Paurmeisteri*, qui contra *Job. Andream* aliosque (*vid. supr. th. 15.*) censet, Imperatorem per jus primariarum Precum, non solum habere jus vel potestatem aliquem nominandi, & cogendi, ut ad beneficium recipiatur, sed ipsam quoque collationem. *de juris d. lib. I. cap. 4. n. 55.* & seqq. Etsi namque non magna inter utrumque est differentia, si effectum consideremus; ipsæ tamen Precum formulæ ad ordinarios Collatores, & illis demum cessantibus ad Executores sunt directæ. Neque illud simpliciter admittendum, quod *idem Author* dicit, effectum esse Precum primaria-

rum,

rum, ut vigore earum quis, antequam vacet præbenda, Canoniam accipiat, adeoque jus suffragii ferendi in Capitulo, & sedis seu stalli in Choro, aliosque honores ex consuetudine Ecclesiæ Canonicis debitos. d. l. n. 58. & seq.

LXVIII. Quoniam illud tum demum procedere arbitramur, si Precista ab ordinario Collatore jam sit investitus, etiamsi præbenda nondum vacet, arg. cap. dilectus. 19. cap. pro illorum. 22. cap. dilecto. 25. X. de præbend. Vid. supra th. 54. Nam eo casu Beneficiandus factus Turnarius confequitur jus in re five possessionem vel quasi Canonizæ, non vero præbendæ; quam tamen cum vacaverit, petere potest vel vi rescripti Cæfarei vel vi receptionis, arg. cap. constitutus 19. de rescript. cap. 51. postquam 13. de præbend. in 6. Hostiens. in Summ. de concess. præbend. n. 2. vers. sed quid acquiritur? Dn. Hahn in dissert. inaug. de jure rerum concil. 82. n. 4. Add. Joh. Staphil. de Grat. & exspectat. tit. de vi & effect. clausul. vers. competenti. n. 2. & 3. ubi ait, Canonicos illos dici in herba, & consuetudine non observari, ut antequam præbendas consequantur, participant de juribus Canonicalibus, & Joach. Stephan. Instit. jur. Canon. lib. I. cap. 8. n. 32. & lib. 2. cap. 9. n. 10. & seq.

LXIX. Sed anne Collatores ob defectum tituli denegare poterunt Precista possessionem? Id quidem affirmare videtur cap. beneficium. i. de R. J. in 6. ubi beneficium sine Canonica institutione obtineri nequit. Fac, quod qui recipiat beneficium sine titulo, peccet mortaliter cap. dudum 22. de elect. can. nemo 41. can. nullus 42. caus. n. quas. 3. Quia tamen Precista habet titulum coloratum ex concessione Precium Cæsarearum; Decanus & Capitulum, quod nudum habet installationis ministerium, adstringitur ad illius receptionem, salvo tamen jure cuiuslibet. arg. cap. cum nostris 6. & seq. in fin. X. de concess. præbend. Chokier d. sect. 4. n. 59. & seqq. n. 99. & seq. Capitulum namque non discutit exceptiones, quæ concernunt titulum, sed Executor; coram quo si tertius illas oponat, ipse videbit, an relevantes sint, nec ne? Chokier d. l. n. 62. in fin.

QUÆSTIO XI.

Quomodo Preces primariae amittantur?

LXX.

CESSAT effectus primariaru[m] Precum, non solum, ubi legitima requisita deficiunt, de quibus hactenus breviter egimus; verum etiam (r) morte concedentis. Nam deficiente Imperatore, qui fuit causa Precum, deficiunt etiam gratiae sive nominaciones, quæ sunt illius effectus. *arg. l. in omnibus 68. de R. J. cap. cessante, 60. X. de appellat.* Quod tamen ita deum admittunt, si id fiat re adhuc integra & ante beneficij vacationem, *arg. cap. presenti 3. de Offic. Legat. in 6. sed verius est, si beneficium vacans jam acceptatum aut Executoris officium imploratum sit,* quod vel post mortem Imperatoris hic gratiam exequi poterit. *arg. cap. si super 9. de Offic. delegat. in 6. cap. si cui 36. de præbend. in 6. cap. penult. X. de concess. præbend.* Hier. Gigas de Pensionib. quest. 91. n. 3. & 4. *Vid. Chokier in schol. ad jus primar. Prec. sect. 4. n. 9. & sqq.* ubi utrinque pro hac sententia argumenta colligit. Unde sequitur, Successorem in Imperio Preces illas revocare non posse. Du. Nic. Mylerus in *Nomologia. cap. 15. n. 4* Dn. Fritsch de *jur primar. Prec. c. 2 n. 51. Add. Supr. th. 26.*

LXXI. Extenditur illa regula, ut, si Imperator verbo vel signatura Preces concesserit & moriatur ante expeditionem; illæ nihilominus valeant, & per Successorem sint expedienda. *arg. cap. literis, 39. de rescript.* Du. Hermes in *Fasc. J. P. cap. II. n. 23.* Exemplum, ubi in Precibus Archi-Episcopalibus Successor eas fuit executus, salvo jure sibi separatis competente, afferit Dn. à Vorb. in *Parat. J. Can. class. 8. circa fin. p. 718.* Quid, si Imperator post primarias Preces certi alicujus beneficii, easdem alii concedat; uti propter importunitatem petentium fieri solet. *arg. l. i. C. de petition. honor. cap. 2. de concess. præbend. in 6. cap. si quandoq. X. de rescript.* an prioris nominatio extinguetur? Neg. per Clement. un. cum illusio de renunciat. *cap. 2. de postulat.* Prælator can. decernimui. 32. caus. 16. quest. 7. *cap. decet 16. de R. I. in 6.* Guismier in *Sanc[t]. pragmat. tit. de collationibus. §. volens itaque in voc. nominationes, p. 273. Vid. supra th. 46.*

&

S. 66. Adde Chokier d. l. sect. 2. n. 8. & Dn. Hermes d. cap. II. n. 27.

LXXII. (2) Morte Precistæ Preces Imperiales, dum pendet earum executio, evanescere expeditum est; ita ut Ordinarius absque ullo obstatculo vacans beneficium conferre possit. *Vid. supr. tb. 59.* Sed an Cæsar alium queat nominare, non item. Nobis affirmativa arridet, *arg. cap. si electio 26. de elect. in 6. cap. sicut. 5. de V. S. in 6. Vid. Chokier d. sect. 2. n. 6. Dn. Hermes d. cap. II. num. 22. Add. supr. tb. 45.* Idem dicendum, si Precista collatum sit beneficium, sed litigiosum, et ille moriatur lite pendente, *arg. cap. i. de restitut. in integr. d. cap. 26. de elect. in 6. cap. i. ut lite pendent. in 6. Du. Hermes d. n. 22.* aut si repudiet Preces, idque vel expressis verbis, vel tacite; dum intra mensim beneficium vacans non acceptat. Chokier *d. l. sect. 4. n. 83.* aut executionem negligit, aliquinve, qui tempore posterior, beneficio potiri patitur. *arg. cap. tibi, qui 12. de rescript. in 6. cap. si Clericus. II. de prabend. in 6. Chokier d. l. sect. 2. n. 7. 8. & 42.* Nam & hisce modis exspirat gratia prior, & locus erit secundæ expectativæ, uti loquuntur. *arg. I. si quis. 51. C. de Episcop. & Cleric. cap. si diligenti. 12. de for. compet. Staphil. de Grat. & expectat. circ. pr. vers. sexta igitur forma. n. 12.*

LXXXIII. Sed queritur, quotnam diebus prædictus mensis constet? Et quanquam alias in dubio ille 30. diebus æstimetur, *arg. I. fin. §. 2. C. de jure deliber. I. letta 40. in pr. ff. de reb. credit. autb. jubemus. C. de judic. I. quodsi. 31. §. si quid 22. ff. de AEdil. Edict. Bl. in I. eos. 6. §. fin. C. de appellat.* tamen in nostro casu quot dies habuit ille mensis, quo beneficium vacare cepit; totidem Precista habebit, intra quos acceptare vel repudiare poterit; & si dies aliquot lapsi fuerint, totidem supplendi sunt ex sequenti mense. *Gl. in cap. quam fit. 6. in voc. mensim. de elect. in 6. junct. cap. licet. 3. de supplend. negligent.* Staphil. *de Gratiis & expectat. tit. de vi & effect. clausul. vers. successore. n. 14.* Chokier *d. l. sect. 4. n. 81 & seq. vbi docet, cum Canonicatus vacasset 5. Octobris et mortuus sequente die fuisset sepultus; Precistam admissum fuisse, qui 7. Novembris acceptaverat.*

LXXXIV. Ita si Precista contrahat matrimonium aut spon-

falia de præsenti, censetur renunciare Precibus. *Gl. & DD. in cap. unic. de Cleric. conjugat. in 6.* Quo casu itidem Cæsari integrum erit, alium nominare. *Dn. Hermes d. l. num. 54.* Quid si matrimonium non subsistat? Neque Precistam excidere Precibus, dicunt. *arg. cap. non prestat 52. de R. I. in 6.* Imo, qui impetravit primam vacaturam & interim uxorem duxerit, si tempore vacantis præbendæ uxor sit mortua, etiamnum admitti poterit, uti vult Angel. Aret. *in pr. num. 1. Inst. quib. mod. jus patr. potest.* sed contra expressas leges. *l. pactum. 46. ff de pact. l. fin C. de condit. insert. l. queritur. t. 4. §. ff venditor. 9. ff. de Edict. Edict. Clement. gratia. 4. ibique Gl. in voc. resignaveris. de rescript. Vid. Chokier d. l. sect. 2. n. 16, ubi tunc quoque tacite Precistam ait renunciare Precibus, si milites stat aut monachus, aut aliud beneficium incompatibile sit assequitus. *arg. de Clement. 4. de rescript. junct. cap. si pauper. 30. de præbend. in 6. Add.* Dn. Hermes *d. n. 54.* Quid si post factam collationem Precista amittat diploma Cæsareum, an tuendus erit in possessione? Aff. *arg. cap. cum olim. 12. vers. Nos vero X. de privileg. Gl. in cap. sanc. 7. in voc. sustinere. X. de renunciat.* Felin. *in cap. in nostra. 32. n. 8. in fin. X. de rescript.* Chokier. *d. sect. 2. n. 5.**

LXXV. Sed hæc omnia plenius partim ex ipsis Authoribus allegatis, partim ex formulis Precum primariarum & collationum hauriri potuerunt, quarum supra passim mentio facta est & pro re nata inferius subjiciemus. Nobis hoc instar sufficit exercitii Academicæ, quod actis DEO humiliter gratiis finimus, &c; si quid in præjudicium forte Principum vel alterius Status præter mentem exciderit, neque dictum neque scriptum esse volumus. Sed quia locus vacuus restat, subjungimus Formulam Precum primariarum, ab Imperatrice olim concessarum: Wir Leonore, von Gottes Gnaden Römische Kaiserin, zu allen zeiten Meherin des Reichs, in Hungarn, Dalmatiæ, Croatiæ, Königin, Herzogin zu Österreich und zu Steir, etc. Entbieten der Ehrwürdigen Margrethen, Aptihin, unser Fürstin, und den Ehrsamen, dem gemeinen Capitul des Gotteshauses zu Buchau im Costanzer Bistumb gelegen, unsern lieben Undächtigen, unsere Gnade und alles Gutes! Ehrwürdige Fürstin

Fürsin und Ehrsame liebe Andächtige, Wann wir aus Käyserl. und angebohner Güte, Ehrbaren und wohlverdienten und besonder gelehrten Personen, zu gnädiger Fürderung geneigt seyn, und denn der Ehrsame Meister Conrad Geeb, Licentiat in Geistl. Rechten, des Allerdurchleuchtigsten Fürsten, unsers gnädigsten lieben Herrn und Gemahls, des Römisches Käyssers, &c. Capplan, vor unser Keyserl. Maystät umb seiner Fromkeit, Kunst und ordentlich wesens willen gerühmet ist, darum wir ihn zu gnädiger Fürderung und Gnad zu erweisen geneigt seyn. Und wir nun zu euch sonder vertrauen haben, ihr seyd Uns unser zimlichen Bitte zu ehren willig und geneigt. Darumb so begehrten wir an E. Andacht mit sondern fleiß ernstlich bittende, daß ihr um dieser unser ersten Bette willen, und unser Käyserlichen Majestät zu ehren und gefallen, dem benandten Meister Conraden ein Gottesgabe euer geistlichen Lehnshafft, wann die euch am nechsten ledig, und er oder sein Procurator von seinet wegen, die an euch begehrten und erfordern würde, minlich verleyhet und in unirung dazu kommen lasset, damit wir erkennen mögen, daß diß unser erste Bette bey euch würdige statt empfangen, und der vorgenante M. Conrad der günstlich empfinde genossen haben. Daran thut Uns euer Andacht sonder denckung und gut wohlgefallen, und Wir wollen desf auch gegen euch und eurem Gotteshauß gnädiglich erkennen und in gnaden nicht vergessen haben. Geben zu der Neustadt am Samstag nach dem heiligen Pfingstag, anno Domini quinquagesimo nono, unsers Käyserthums im achten, und des Hungrischen Königreichs in dem ersten Jahr, &c. apud Besold. in discurs. de Censura, subiunct. Tractat. de Magistrat. Censor. in fin. Dn. Fritsch. de jur. prim. Prec. in Mantiss. 2. Ipsorum Imp. formulas reperire licet ap. Joh. Naucler. Generat. 43. in fin. Melch. Goldast. Constit. Imperial. tom. I. pag. 342. et 375. et tom. 3. pag. 406. Tob. Paurmeist. de jurisd. lib. I. cap. 4. n. 51. & seqq. Marq. Frelier. in Not. ad P. Andl. lib. 2. cap. 6. in voc. receptus in fratrem. pag. 176. & seqq. P. Wehner. in Observ. Pract. lit. P. in voc. Panis. Brieffe. Christ. Besold. in Thes Pract. lit. P. n. 45. in voc. Primarie Preces. in fin. Joh. à Chokier in Schol. ad Jus primar. Prec. in Proem. num. 12. Wolfg. Sigismund.

mund. à Vorburg. in Parat. Jur. Can. class. 8. circ. fin. Dn. A-hafv. Fritsch. de Jur. primar. Prec. Mantiss. 1.

LXVI. Propter affinitatem materiae operæ pretium. erit subjicere formam collationis ac provisionis Ordinariorum. „Martinus, DEI ac sanctæ sedis Apostolicæ gratia Nemausensis Episcopus, dilecto Nobis in Christo. N. Cleric. in Decretis Doctori, Rectori parochialis Ecclesiæ N. nostræ diecesis, Salut. in Domino. Quia de literaturæ scientia, vitæ ac morum honestate aliquis virtutum meritis, quibus illarum Largitor personam tuam insignivit, suimus fama ac fide dignis testibus certiorati, quæ Nos ad gratiam tibi faciendam excitant. Itaque volentes te juxta tuæ personæ merita favore prosequi gratioso, parochialem Ecclesiam N. nostræ diecesis, nunc per liberam resignationem, de ea per providum virum N. presbyterum dictæ Ecclesiæ tunc Rectorem in manibus nostris factam & per Nos admissem, ad præsens vacantem tibi, quem ad regimen & gubernationem ipsius sufficientem & idoneum esse reperimus, cum omnibus juribus & pertinentiis universis constitutim ac providerimus, ac de eadem te coram Nobis constitutum per pœli traditionem in manibus tuis investimus, ac in corporalem possessionem seu quasi ejusdem Ecclesiæ N. presentium tenore cum juribus & pertinentiis supra dictis inducimus, recepto prius abs te solito in talibus præstari juramento & jure nostro salvo. Quocirca vobis universis & singulis personis Ecclesiasticis, Notariis & Tabellionibus publicis per civitatem & diecesin nostras constitutis & subditis nostris autoritate prædicta, tenore præsentium committendo mandamus, quantum vos aut alter vestrum, qui super hoc fuerit requisitus, ad dictam Ecclesiam accedatis seu alter vestrum accedat & prædictum N. vel procuratorem ejus nomine & pro eo, in corporalem possessionem prædictæ Ecclesiæ N. juriumque & pertinentium prædictorum indicatis vice nostra & defendatis inducetum, amoto ab ea quolibet illicito detentore. In quorum omnium & singulorum fidem & testimonium præsentes literas, collationem & provisionem nostras in se continentes, fieri, & per Secretarium nostrum infra scriptum subscribi & publicari fecimus & mandavimus, nostrisque sigilli magni iussimus appendisse muniri. Datum Nemausi, an. 1551. die 6. Martii, præfentibus Joanne Ruffat, presbytero & Petro Rostaing aurifice testibus, ad præmissa vocatis & adhibitis. De mandato Rever. Dn. Episcopi P. Rilliot, Secretar. ap. Rebuff. Prax. beneficiar.

part. i. tit. Forma collationis &c. pag. 33.

SOLI DEO GLORIA.

Farbkarte #13

B.I.G.

Black
3/Color
White
Magenta
Red
Yellow
Green
Cyan
Blue

8
7
6
5
4
3
2
1
Inches
Centimetres
19
18
17
16
15
14
13
12
11
10
9
8
7
6
5
4
3
2
1

B.M.I.I.B.
h. 2476.

GERARDI von Stöffel, V.I.D.
ET INSTIT. IMPERIAL. PROF. PVBL.

3408 21.11.

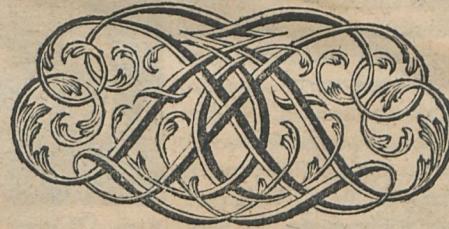
II K
1618

COMMENTATIO IVRIS PVBLICI
DE
PRECIBVS PRIMARIIS
IMPERATORIS

IN CELEBERRIMA
ARGENTORATENSIVM VNIVERSITATE

D. VIII. NOVEMBR. cI9 I9c LXXIII.

PVBLICE VENTILATA.

LIPSIAE
EX OFFICINA LANGENHEMIANA
CIC XXXCXXXIII.

